Nr. 10—11. Warszawa, dnia 25 marca 1921 r. Rok III.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena niniejszego numeru 20 mk. (z przesyłką pocztową 22 mk.) Prenumerata kwartalna 100 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem: 50 mk. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Redakcji, Leszno 5, tel. red. № 512-64, tel. admin. № 512-71.

Od Administracji.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dz. Urzęd." Administracja przypomina, iż prenumerata za II kwartał 1921 r. wynosi 250 mk. pol.

Kwotę powyższą, należy niezwłocznie wpłacić, względnie pokryć różnicę, powstałą wskutek uiszczenia poprzedniej prenumeraty niższej.

Organizacja władz.

112.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie utworzenia Wydziału V-go w Izbach Skarbowych.

Na zasadzie art. 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. „O tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych" (Dz. Praw P. P. Nr. 65, poz. 391) i w myśl art. 13-go rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy z dnia 30 stycznia 1920 r. (Dz. Ust. Rzp. Pol. Nr. 15, poz. 81) zarządzam:

Wydzielenie z dniem 15 marca 1921 r. z Wydziału II-go Izb skarbowych spraw dotyczących opłat skarbowych i utworzenia dla nich odrębnego Wydziału V-go opłat skarbowych.

Warszawa, d. 20 stycznia 1921 r.

Minister Skarbu:
w z. (—) *R. Rybarski.*

113.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 lutego 1921 r.

w przedmiocie zniesienia Państwowego Urzędu Eksportu Drzewnego i ustalenia kompetencji w zakresie eksploatacji państwowych terenów leśnych i eksportu materjału drzewnego za granicę.

Na podstawie art. 15, 25 i 27 dekretu o tymczasowej organizacji władz naczelnych z dnia 3 stycznia 1918 r. (Dz. Pr. Nr. 1, poz. 1) — zarządza się, co następuje:

§ 1.

Utworzony przy Ministerstwie Skarbu na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1920 r. („Monitor Polski" Nr. 55 z dnia 8 marca 1920 r.) Państwowy Urząd Eksportu Drzewnego znosi z dniem 1 stycznia 1921 r.

§ 2.

Wszystkie akta i sprawy Państwowego Urzędu Eksportu Drzewnego oraz wszelkie urządzenia techniczne i komunikacyjne, będące w rozporządzeniu P. U. E. D., przekazuje się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 3.

Sprawy wynikłe z działalności ekspozytury P. U. E. D. w Gdańsku oraz dotyczące znajdujących się tam na składach państwowych materjałów drzewnych będą likwidowane przez Ministerstwo Skarbu przy współudziale Generalnego Komisarza Rzeczypospolitej Polskiej w Gdańsku. Termin zakończenia likwidacji tych spraw określi Minister Skarbu.

§ 4.

Zawieranie umów na eksploatację lasów państwowych, o ile przedmiot sprzedaży przenosi podwójny etat roczny, a termin wykonania umowy przekracza trzy lata, oraz sprzedaż materjałów drzewnych za granicę należy do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, które w tym celu wyznacza swego delegata.

§ 5.

Eksploatację państwowych lub pozostających pod zarządem państwowym terenów leśnych, prowadzoną przez innych Ministrów resortowych, przekazuje się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 6.

Komisje likwidacyjne b. Zarządu Cywilnego ziem wschodnich i b. Komisarjatu Naczelnego ziem Wołynia i frontu podolskiego oraz b. Zarządu terenów przyfrontowych i etapowych przekażą niezwłocznie wszelkie sprawy dotyczące umów o eksploatacji terenów leśnych, tudzież eksportu drzewnego, zawartych przez powyższe władze, Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych do definitywnego ich rozstrzygnięcia — w myśl § 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 7.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu i Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Niniejszem podaje się do wiadomości, że w wykonaniu art. 10 ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawno-politycznego na ziemiach, przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze 12 października 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 16, poz. 93) z dniem 1 marca 1921 r. zostały uruchomione Województwa: Wołyńskie, Poleskie i Nowogródzkie.

Podział terytorjalny na poszczególne okręgi II instancji z wyszczególnieniem powiatów, wchodzących w skład każdego z wymienionych wyżej Województw, oraz siedziba Urzędów Wojewódzkich uwidocznione są w art. 3 cytowanej ustawy, tudzież w załączniku do niej.

Do czasu przysposobienia w Pińsku gmachu dla urzędu Wojewódzkiego siedzibą tymczasową Województwa Poleskiego jest m. Brześć Litewski, siedziba zaś Województwa Nowogródzkiego jest do dnia 15 marca 1921 r. m. Warszawa.

Prezydent Ministrów:
(—) *Witos.*

Minister Skarbu:
w z. (—) *Weinfeld*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Raczyński.*

(„Monitor Polski" Nr. 55 — 1921 r.).

114.

OBWIESZCZENIE

Prezesa Najwyższej Izby Kontroli Państwa

z dnia 3 marca 1921 r.

w przedmiocie rozpoczęcia czynności Izby Kontroli Państwa w Warszawie.

Niniejszem podaję do wiadomości, iż Izba Kontroli Państwa w Warszawie, powołana do życia rozporządzeniem z dnia 17 stycznia 1920 r. („Monitor Polski" z 1920 r. Nr. 31), rozpoczęła swą działalność z dniem 1 marca 1921 r.

Prezes Najwyższej Izby Kontroli Państwa:

(—) *J. Higersberger.*

(„Monitor Polski" Nr. 60 — 1921 r.).

Podatki bezpośrednie.

115.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 lutego 1921 roku

w przedmiocie przesunięcia na obszarze b. zaboru austrjackiego terminów, wyznaczonych w art. 45 — 48 i 50 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 82, poz. 550).

Celem wykonania czynności przygotowawczych do wymiaru podatku dochodowego i majątkowego na obszarze b. zaboru austrjackiego za rok podatkowy 1921 zarządzam na zasadzie art. 112 i 166 powołanej ustawy co następuje:

§ 1. Terminy, wyznaczone w art. 45 i 46 ustawy, przesuwa się z dnia 1 stycznia na dzień 1 marca 1921 r.

Terminy, wyznaczone w art. 47 i 48 ustawy, przesuwa się z dnia 15 stycznia na dzień 10 marca 1921 r.

Termin, wyznaczony w art. 50 ustawy do przedkładania zeznań przez osoby fizyczne, przesuwa się z dnia 1 marca na dzień 1 maja 1921 r.

§ 2. Upoważnia się władze podatkowe pierwszej instancji do odraczania w poszczególnych przez płatników uzasadnionych wypadkach terminów z art. 47 i 48 ustawy także poza dzień 10 marca 1921 r., jednakże nie dalej, jak do dnia 1 maja 1921 r.

Minister Skarbu:

w z. (—) *Weinfeld.*

(„Dz. Ustaw" Nr. 21 z d. marca 1921 r., poz. 117).

116.

SPROSTOWANIE

omyłek drukarskich, zaszłych w tekście ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 5 — 6, poz. 52 z r. 1921 instrukcji Ministra Skarbu z dnia 10. grudnia 1920 r., celem wykonania ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. Dz. Ust. R. P. Nr. 66, poz. 437, w przedmiocie ujednostajnienia na obszarze b. zaboru ros. ustaw i rozporządzeń o podatku przemysłowym.

W § 1, wierszu 5, zamiast „z lipca", winno być „6 lipca".

W § 8, wierszu 1, zamiast „Pomieszczenie", winno być „Pomieszczenia".

W § 12, ustępie 4), wierszu 3, zamiast „ność", winno być „ilość".

W § 15, wierszu 5, zamiast „odstawie", winno być „podstawie".

W § 25, wierszu 6, zamiast „okręgowej", winno być „okręgowych".

W § 28, wierszu 5, zamiast „zachowują", winno być „zachowają".

W § 33, części szóstej, wierszu 2, zamiast „wyjaśni", winno być „wyjaśni się".

W nagłówku do § 45, zamiast „I d IV", winno być „I do IV".

W § 72, części 2, wierszu 8, zamiast „remontowane", winno być „remontowe".

W § 73, wierszu 2, zamiast „kateg. II", winno być „kateg. III".

W § 75, wierszach 3 i 4, zamiast „przeładowywnia", winno być „przeładowywania".

W § 80, części trzeciej, wierszu 1, zamiast „składowe", winno być „handlowe".

W § 81, części trzeciej, wierszu 1, zamiast „prowadza", winno być „prowadzą" — w wierszu 2, należy skreślic jedno ze słów „stały".

W § 82, części drugiej, wierszu 1 i w części trzeciej, wierszu 2 zamiast „wymienionymi", winno być „wymienionemi", w części trzeciej, wierszu 5 zamiast „(§ 132", winno być „(por. § 132".

W § 84, wierszu 3, zamiast „utrzymuje", winno być „utrzymują".

W § 90, części drugiej, wierszu 2, zamiast „komorne", winno być „komornego".

W § 107, wierszu 1, zamiast „świadectwa", winno być „świadectwa", w wierszu 3, zamiast „mię", winno być „imię", w wierszu 7, zamiast „nstytucje", winno być „instytucje".

W § 112, wierszu 4, zamiast „istnienie", winno być „istnienia".

W § 114, części drugiej, wierszu 1, zamiast „preżmysłowe", winno być „przemysłowe".

W § 126, wierszu 1, zamiast „sprawozdania", winno być „sprawdzania", w części 2, wierszu 2, zamiast „państwowych", winno być „państwowym", w ustępie A), wierszu 1, po wyrazie miejscowych, powinien być przecinek.

W § 133, ustępie b), wierszu 1, zamiast „utrzymuje", winno być „utrzymuje się".

W § 134, wierszach 1 i 2, zamiast „prowadze i przemysłu, przekroczeniu przepisów, zagrożonem", winno być „prowadzeniu handlu i przemysłu w kontrolowanych zakładach".

W § 149, wierszach 8 i 9, zamiast „spawozdań", winno być „sprawozdań".

W § 153, wierszu 1, zamiast „wierzytelności i przedsiębiorstwa", winno być „wierzytelności przedsiębiorstwa".

W § 158, wierszu 2, zamiast „spadkowy", winno być „składkowy".

W § 162, ustępie 10), wierszu 5, zamiast „niezakortyzowanej", winno być „niezamortyzowanej".

W § 168, wierszu 4, zamiast „ustęp 1)", winno być „ustęp 1 b)".

W § 172, po części pierwszej, kończącej się słowem „walucie", należy, jako nowy paragraf, wstawić: „§ 173".

W § 180, części drugiej, wierszu 1, zamiast „przeprowadzona", winno być „przeprowadzoną", w wierszu 2, zamiast „od", winno być „do".

W § 181, części drugiej, wierszu 3, zamiast „drugiago", winno być „drugiego", w wierszu 6, zamiast „najwyższej", winno być „najwyżej".

W § 193, wierszu 7, po słowie „opublikowania", należy wstawić słowo „ich".

W § 199, ustępie 3, wierszu 2, zamiast „16", winno być „6".

W § 206, części piątej, wierszu 4, zamiast „pociągniętych", winno być „pociąganych".

W § 208, części drugiej, wierszu 5, zamiast „założenia", winno być „złożenia".

W § 215, części drugiej, wierszu 2, zamiast „od", winno być „do", wierszu 3, zamiast „żądanie", winno być „żądane".

W § 216, wierszu 2, zamiast „poprzednih", winno być „poprzednich".

W § 217, wierszu 4, zamiast „przewodnczący", winno być „przewodniczący".

W § 223, wierszu 6, zamiast „grupują się", winno być „grupuje się".

W § 224, części czwartej, wierszu ostatnim, zamiast „ogłozenia", winno być „ogłoszenia".

W § 228, części pierwszej, wierszu 3, zamiast „złożonych", winno być „założonych".

W § 229, wierszu 4, zamiast „przesyłają", winno być „przesyła".

W § 232, ustępie b), wierszu ostatnim, zamiast „przedsiębiorstwa", winno być „przedsiębiorstwu" — w ustępie c) części drugiej, wierszu 5, zamiast zaległości", winno być „zaległość".

W § 238, wierszu 5, zamiast „zkresie", winno być „zakresie".

W § 240, wierszu 6, zamiast „przekroczenia", winno być „przekroczenie".

W § 241, wierszu 3, zamiast „dołączanym", winno być „dołączonym".

W § 242, części pierwszej, wierszach 2 i 3, zamiast „prowadzących", winno być „prowadzonych".

Opuszczony we wzorach formularzy, wzór deklaracji do wydania świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw (i na osobiste zajęcia przemysłowe) do § 109 instrukcji powyższej, zamieszcza się dodatkowo (patrz str. 177).

WZÓR do § 109 instrukcji.

Do Kasy Skarbowej w ....

Nazwisko i imię, tudzież miejsce zamieszkania wykupującego świadectwo przemysłowe ....
....

Upraszam o wydanie świadectwa przemysłowego ....
kategorji na rok 192 .... za cenę .... Mk. odpowiednio do niżej złożonej deklaracji.

Podpis ....

Kasa Skarbowa zatrzymuje górny odcinek deklaracji jako dokument wydania świadectwa przemysłowego, a samą deklarację przesyła właściwemu Urzędowi Skarbowemu podatków i opłat skarbowych.

Do Kasy Skarbowej w ....

Świadectwo przemysłowe dla przedsiębiorstwa (na osobiste zajęcie przemysłowe) .... kategorji za cenę:
W zasadniczym podatku przemysłowym .... Mk. .... f.
W dodatkach niepaństwowych . . . . Mk. .... f.
Razem .... Mk. .... f.
wydano dnia .... 192..... za Nr. ....
Podpis skarbnika:

Nazwisko i imię, miejsce zamieszkania, wykupującego świadectwo przemysłowe:
....
....
....
....
....

DEKLARACJA.

W myśl art. 435 ust. ros. o podat. bezpośrednich zeznaję następujące dane o przedsiębiorstwie (osobistem zajęciu przemysłowem) dla którego wykupuję świadectwo przemysłowe .... kategorji na rok 192.....

1. Na czyje nazwisko i imię wykupuje się świadectwo przemysłowe. Nazwisko, imię i miejsce zamieszkania osoby, nazwa towarzystwa, spółki lub instytucji.	
2. Na jakie przedsiębiorstwo lub osobiste zajęcie przemysłowe wykupuje się świadectwo przemysłowe: a) handlowe, przemysłowe lub osobiste zajęcie przemysłowe, b) miejsce wykonywania przedsiębiorstwa lub osobistego zajęcia przemysłowego.	
3. Na jakie pomieszczenie składowe: a) gdzie ono się znajduje, b) rodzaj i miejsce wykonywania przedsiębiorstwa, do którego należy pomieszczenie składowe, tudzież kiedy, gdzie i za jakim Nr. wykupiono świadectwo przemysłowe na to przedsiębiorstwo.	
4. a) Na jaką antrepryzę lub dostawę, b) gdzie zawarto umowę o antrepryzę lub dostawę, tudzież gdzie i w jakim czasie ma być wykonaną, c) na jaką sumę przyjęto zobowiązanie.	
5. a) Na jaki statek (nazwa jego), b) gdzie znajduje się główne przedsiębiorstwo żeglugi.	
6. Dla handlu jarmarcznego: a) bliższe określenie jarmarku, b) czas trwania jarmarku, c) czy dla handlu hurtowego, czy detalicznego i jakiemi towarami.	
7. a) Czy dla handlu rozwozowego czy obnośnego, b) gdzie handel ten wykonuje się i jakiemi towarami.	
8. Cena świadectwa przemysłowego.	

.... dnia .... 192.....

Podpis:

....

Wzór 316.
Wydział druków Min. Skarbu.

117.

SPROSTOWANIE

omyłek drukarskich, zaszłych w tekście ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 31, poz. 456 z 1920 r. ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. (Dz. Ustaw Rz. P. Nr. 66, poz. 437) w przedmiocie ujednostajnienia na obszarze byłego zaboru rosyjskiego ustaw i rozporządzeń o podatku przemysłowym.

W art. 5, ustępie A), w rubrykach: kategorja I, dla ich pomieszczeń składowych. We wszystkich miejscowościach, zamiast „1600", winno być „1660".

W ustępie B), w rubryce klasy zamiast „II, III", winno być „I, II".

W art. 14, części 3, ostatni wiersz zamiast „rachunku", winno być „rachunków".

W art. 19, wierszu 6, zamiast „510", winno być „501".

118.

W sprostowaniu, ogłoszonem w Nr. 9 „Dz. Urzęd. Min. Skarbu" z 1921 r., poz. 100, z winy zecera zaszła omyłka następująca:

w drugiej szpalcie, str. 158, koniec 6 wiersza i cały 7 wiersz od góry, zamiast „przedatku przemysłowym", zarządza się, co następuje: „powinien brzmieć *„przemysłowego na obszarze b. zaboru rosyjskiego"*.

Opłaty stemplowe.

119.

OKÓLNIK L. 268/21.

w sprawie zawiadomień, przewidzianych art. 24 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 14, poz. 145) w przedmiocie opłat od podań oraz od świadectw urzędowych.

Ponieważ zapas formularzy drukowanych, Nr. wzoru 137, wprowadzonych okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 12 marca 1919 r. L. 1548 (Dz. Urz. z 1919 r., Nr. 8, poz. 112), jest już wyczerpany, a nie jest zamierzone wznowienie nakładu tychże druków, należy w razie braku wspomnianych formularzy sporządzać zawiadomienia, przewidziane w art. 24 dekretu z dnia 7 lutego 1919, Dz. Pr. Nr. 14, poz. 145, w przedmiocie opłat od podań i świadectw urzędowych, na ćwiartce zwykłego arkusza papieru pismem ręcznem lub maszynowem. Zawiadomienia takie mają obejmować tylko tekst strony pierwszej wzoru do punktu 5 wskazanego okólnika i to bez słów końcowych: „Zawiadomienie z dn." i t. d.

Tak sporządzone zawiadomienia należy składać we dwoje i po zalepieniu brzegów wysyłać, jako listy, skierowane bezpośrednio do petenta lub jednego z petentów, którzy wnieśli podanie nieostemplowane lub niedostatecznie ostemplowane. Po wysłaniu zawiadomienia w formie powyższej, należy oczywiście zmienić odpowiednio na podaniu tekst uwagi, wskazanej w punkcie 4 wspomnianego okólnika.

Warszawa, d. 22 lutego 1921 r.

Minister Skarbu:

w z. (—) *Rybarski.*

120.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu komunikuje, że Dyrekcja Skarbu we Lwowie na mocy rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 12 maja 1919 r. Nr. 27989/19 (Monitor Polski z r. 1919, Nr. 108) udzieliła zezwolenia na uiszczanie gotówką należytości stemplowych następującym instytucjom:

1) Kasie oszczędności miasta Przemyśla od wydawanych przez nią czeków, rozporządzeniem z dnia 22 lutego 1919 r. Nr. 3699.

2) Elektrowni miejskiej w Krakowie od rachunków, wystawianych dla odbiorców prądu elektrycznego rozporządzeniem z dnia 21 kwietnia 1919 r. Nr. 9063.

3) Galicyjskiemu ziemskiemu Bankowi Kredytowemu we Lwowie od wydawanych czeków, rozporządzeniem z dnia 6 październiká 1919 r. Nr. 49852.

4) Bankowi Przemysłowemu dla Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkiem Ks. Krakowskiem — Filja w Krakowie — co do podatku od obrotu papierami wartościowemi, rozporządzeniem z dnia 5 listopada 1919 Nr. 61661.

5) Firmie „Dom Bankowy Schütz i Chajes" we Lwowie, co do podatku od obrotu papierami wartościowemi, rozporządzeniem z dnia 29 listopada 1919, Nr. 69534/19.

6) Krakowskiemu Bankowi komercjalnemu, Towarzystwu Akcyjnemu w Krakowie, co do podatku od obrotu papierami wartościowemi, rozporządzeniem z dnia 10 grudnia 1919 Nr. 71449.

7) Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej w Warszawie, co do czeków, wydawanych przez czynne na obszarze b. zaboru austrjackiego Oddziały tejże — rozporządzeniem z dnia 9 stycznia 1920 Nr. 80793 ex 1919.

8) Oddziałowi Krakowskiemu Banku Związku Spółek Zarobkowych, co do czeków — rozporządzeniem z dnia 3 stycznia 1920 Nr. 77.268/19.

9) Gazowemu Zakładowi miejskiemu we Lwowie, co do rachunków dla odbiorców gazu — rozporządzeniem z dnia 21 lutego 1920 Nr. 7885/20.

10) Powszechnemu Bankowi Kredytowemu S. A. we Lwowie — Oddział w Krakowie — co do czeków, oraz co do podatku od obrotu papierami wartościowemi — rozporządzeniem z dnia 9 marca 1920 Nr. 15.332/20.

11) Oddziałowi Krakowskiemu Banku Handlowego w Warszawie, co do czeków — rozporządzeniem z dnia 23 kwietnia 1920 Nr. 22.486.

12) Oddziałowi Krakowskiemu Banku Handlowego w Warszawie, co do podatku od obrotu papierami wartościowemi — rozporządzeniem z dnia 7 kwietnia 1920 Nr. 23.072.

13) Filji Bielsko-Biała Wiedeńskiego Banku związkowego w Białej, co do czeków — rozporządzeniem z dnia 7 kwietnia 1920 Nr. 25.800.

14) Krajowemu Urzędowi Odbudowy w likwidacji we Lwowie, co do kwitów dostawców b. krajowego Urzędu Odbudowy na odbiór zaliczek na poczet ich należności za dostawę lub robotę, oraz, co do odnośnych umów o dostawę lub robotę — rozporządzeniem z dnia 13 kwietnia 1920 Nr. 21.884.

15) Spółce z ogr. odp. pod firmą: „Aprowizacja miast" w Krakowie, co do rachunków — rozporządzeniem z dnia 8 kwietnia 1920 Nr. 19.964/20.

16) Filji w Krakowie Ziemskiego Banku Kredytowego, Towarzystwa Akcyjnego we Lwowie, co do czeków — rozporządzeniem z dnia 4 sierpnia 1920 Nr. 59.830.

17) Spółce z ogr. odp. dla przemysłu naftowego Trzebinia, pod zarządem państwowym, co do rachunków — rozporządzeniem z dnia 12 października 1920 Nr. 7.800/1.

18) Towarzystwu dla przedsiębiorstw górniczych „Tepege", spółce akcyjnej w Krakowie, co do rachunków — rozporządzeniem z dnia 12 października 1920 Nr. 78.002.

19) Bankowi Małopolskiemu, spółce akcyjnej w Krakowie, co do czeków — rozporządzeniem z dn. 13 października 1920 Nr. 79.244.

20) Bankowi Rolniczemu Gal. Towarzystwa Gospodarczego, spółce z ogr. poręką we Lwowie, co do rachunków — rozporządzeniem z dnia 20 października 1920 Nr. 81.390.

21) Wiedeńskiemu Bankowi Związków, Filji we Lwowie, co do czeków — rozporządzeniem z dnia 26 października 1920 Nr. 83.309.

22) Galicyjskim Akcyjnym Zakładom Górniczym w Siersz y, co do rachunków — rozporządzeniem z dnia 3 listopada 1920 Nr. 85.099.

23) Koncernowi naftowemu „Du Nord" we Lwowie, co do rachunków — rozporządzeniem z dnia 13 listopada 1920, Nr. 82.580.

24) Towarzystwu akcyjnemu Zakładów hutniczych i górniczych, dawniej Dr. Lowitsch i S-ka w Trzebini, co do rachunków — rozporządzeniem z dnia 13 listopada 1920 Nr. 86.097.

25) Firmie F. Romaszkan, fabryka papieru, Wadowice, co do rachunków — rozporządzeniem z dnia 24 listopada 1920 Nr. 91.252.

26) Firmie Th. Pollak i Syn, fabryka śrub, nitów i muterek, Biała, co do rachunków — rozporządzeniem z dnia 21 grudnia 1920 Nr. 93.928.

27) Wiedeńskiemu Bankowi Związkowemu, Filja Bielsko-Biała, co do rachunków — rozporządzeniem z dnia 21 grudnia 1920 Nr. 93.927.

28) Galic. Buk. Akc. Towarzystwu Przemysłu Cukrowniczego w Przeworsku i tegoż centralnemu Zarządowi we Lwowie, co do rachunków—rozporządzeniem z dnia 21 grudnia 1920 Nr. 98893.

29) Firmie Compagnie Galicienne de Mines (Kopalnia węgla) w Libiążu, co do rachunków — rozporządzeniem z dnia 21 grudnia 1920 Nr. 100.063.

30) Firmie „Karpaty", Spółka z ogr. odp. sprzedaży produktów olejów mineralnych w Krakowie, co do rachunków — rozporządzeniem z dnia 31 grudnia 1920 roku, Nr. 101078.

31) Galicyjskiemu Karpackiemu Towarzystwu Naftowemu, dawniej Bergheim et Mac Garvey, Dyrekcji kopalń w Krośnie, co do rachunków — rozporządzeniem z dnia 30 grudnia 1920, Nr. 102140.

32) Firmie „Pezet" Powszechne Zakłady Budowlane S. A. we Lwowie, co do rachunków — rozporządzeniem z dnia 31 grudnia 1920, Nr. 104078.

(„Monitor Polski" Nr. 53 — 1921 r.).

121.

KOMUNIKAT

Ministerstwa Skarbu w przedmiocie zezwolenia Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej i jej oddziałom mającym siedzibę na obszarze b. okupacji niemieckiej, na uiszczenie w gotówce opłat stemplowych od czeków.

Ministerstwo Skarbu komunikuje, że rozporządzeniem z dnia 24 lutego 1921 L. 1560 S. IV udzieliło Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej zezwolenia na uiszczenie w gotówce opłaty stemplowej, określonej w poz. 18 taryfy, dołączonej do rozp. G. G. warsz. z 19/7 1916 Dz. rozp. Nr. 40, poz. 126, wynoszącej 10 fen. od sztuki, od blankietów czekowych, wydawanych przez Polską Krajową Kasę Pożyczkową i jej oddziały, mające siedzibę na obszarze b. okupacji niemieckiej.

Uiszczenie ma się odbywać w okresach całorocznych z dołu, najpóźniej do dnia 31 stycznia każdego roku, co do blankietów czekowych, wydanych w poprzednim roku kalendarzowym, tak przez Polską Krajową Kasę Pożyczkową, jak i wymienione wyżej jej oddziały, a to w Kasie Skarbowej, urzędującej w siedzibie Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, względnie każdego z jej oddziałów, lub w Kasie Skarbowej, w której okręgu dany oddział ma swoją siedzibę.

Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa, względnie wymienione wyżej jej oddziały mają prowadzić rejestr wydawanych przez siebie blankietów czekowych. Rejestr ten powinien zawierać następujące rubryki:

1) Liczba bieżąca;
2) Data wydania blankietów czekowych;
3) Nazwisko, imię i dokładny adres osoby, której blankiety czekowe wydano;
4) Ilość sztuk blankietów czekowych, wydanych powyższej osobie;
5) Kwota pobranej opłaty stemplowej.

Rejestr ten może być objęty obecnemi księgami Kasy, o ile te zawierają powyższe rubryki.

Jeden należycie podsumowany i podpisany odpis tego rejestru za czas do końca każdego roku kalendarzowego, ma być przedkładany Kasie Skarbowej jako deklaracja przepisana w § 46 Instrukcji dla Kas Skarbowych z dnia 4 lutego 1920 r. (Dz. U. Min. Sk. Nr. 8, poz. 131), przy wpłacaniu do tej Kasy sumy pobranych opłat stemplowych.

Drugi taki sam odpis należy równocześnie przesłać Urzędowi Skarbowemu Podatków i Opłat Skarbowych, w którego okręgu znajduje się Kasa Skarbowa, która opłatę przyjęła. W Warszawie należy przesłać odpis ten pierwszemu, w Łodzi drugiemu Urzędowi Skarbowemu Podatków i Opłat Skarbowych.

Każdy zaś wydany blankiet czekowy, objęty powyższym rejestrem, ma być zaopatrzony ręcznie lub mechanicznie w klauzulę: „Opłatę stemplową uiszczono gotówką, wedle reskr. Min. Sk. z dnia 24/2 1921 L. 1560 S. IV. z r. 1920 do poz. . . . . . rej. z r. 19 . . . .".

Warszawa, d. 24 lutego 1921 r.

Za Ministra Skarbu

Szef Sekcji:

(—) *Kozubowski.*

122.

OGŁOSZENIE

Ministerstwa Skarbu o zezwoleniu Zjednoczonej Korporacji Bałtyckiej na uiszczenie gotówką opłat stemplowych od umów transportowych.

Ministerstwo Skarbu zezwoliło rozporządzeniem z dnia 28 lutego 1921 r. L. 256/S.-IV przedsiębiorstwu okrętowemu pod firmą „Akcyjne Towarzystwo, Zjednoczona Korporacja Bałtycka w Londynie, Filja Polska w Warszawie", na wystawianie bez stempla dokumentów, stwierdzających zawarcie umów transportowych o przewóz osób i bagażu, a natomiast uiszczanie gotówką opłat stemplowych w wysokości ½%, należących się od tych umów w myśl pozycji 27 taryfy stemplowej, wydanej rozporządzeniem b. Gen. Gubernatora warszawskiego z dnia 19 lipca 1916 r., Dz. rozp. Nr. 40.

Zezwolenie powyższe dotyczy również umów transportowych, które przychodzą do skutku za pośrednictwem ajentów, mających siedzibę poza Warszawą.

Warszawa, d. 28 lutego 1921 r.

Za Ministra Skarbu:

Szef Sekcji:

(—) *Kozubowski.*

Monopol Spirytusowy.

123.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 marca 1921 r.

w przedmiocie ustalenia cen sprzedażnych spirytusu i wyrobów wódczanych, oraz opłat od nich, tudzież opłat od przetworów spirytusowych na obszarach b. zaborów rosyjskiego i austrjackiego.

Zamiast cen sprzedaży spirytusu oraz opłat skarbowych od spirytusu i wyrobów wódczanych, unormowanych rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 19 listopada 1920 roku („Monitor Polski" z roku 1920 Nr. 278), tudzież w miejsce opłat skarbowych od wyrobów przemysłu kosmetycznego, hygieniczno-kosmetycznego i farmaceutycznego, oraz eterów octowego i siarczanego, określonych w § 2 rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 19 listopada 1920 r. („Monitor Polski" Nr. 26 z dnia 3 lutego 1921 r.), ustanawia się z dniem 15 marca 1921 r. następujące ceny sprzedażne, względnie opłaty skarbowe:

Ceny sprzedażne spirytusu.

§ 1.

Od 15 marca 1921 r. obowiązują następujące ceny sprzedażne monopolowego spirytusu:

1) za jeden stustopniowy litr spirytusu wszelkich gatunków w postaci czystej loco rektyfikacja lub rozlewnia do naczyń nabywcy:

a) dla szpitali publicznych (rządowych, komunalnych, miejskich, dobroczynnych, do celów leczniczych), tudzież do robót w pracowniach przy zakładach naukowych i tych zakładach doświadczalnych, które założono w celach ogólno-społecznych, po mk. 60;

b) do wyrobów wódczanych w likierniach po mk. 390;

c) do wszystkich innych celów nie wskazanych powyżej po mk. 350;

2) za jeden litr stustopniowego spirytusu wszelkich gatunków w postaci skażonej loco gorzelnia, rektyfikacja lub rozlewnia, wydawanego do naczyń nabywcy, z obowiązkiem dostarczenia odpowiedniej ilości środków do skażenia:

a) do fabrykacji octu, celów dezynfekcyjnych i do palenia po mk. 50;

b) do wszelkich innych celów, nie wskazanych powyżej, po mk. 60;

3) w naczyniach za butelkę:

a) spirytus mocy 90° w naczyniach 3-litrowych w postaci skażonej do wszelkich celów po mk. 170;

b) spirytus mocy 94° w naczyniach 3-litrowych dla instytucji i celów, wskazanych w ust. 1-a, po mk. 200;

c) spirytus mocy 94° w naczyniach 3-litrowych w postaci czystej do wszelkich innych celów po mk. 1.040;

d) spirytus mocy 94° w naczyniach 0.6 litra w postaci czystej do wszelkich celów po mk. 220;

e) wódka mocy 45° w naczyniach 0.6 litra do spożycia po mk. 110;

f) wódka mocy 45° do naczyń nabywców za litr objętości mk. 165.

Opłaty od spirytusu pejsachowego i owocowego.

§ 2.

Od spirytusu pejsachowego i owocowego pobierać się będzie za litr stustopniowy:

a) od pejsachowego po mk. 430;

b) od owocowego po mk. 390.

Opłaty od spirytusu, wódek i likierów.

§ 3.

Od spirytusu i wyrobów wódczanych, koniaków, rumów i t. p., sprowadzonych do b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego z Wielkopolski i Pomorza, pobiera się odszkodowanie monopolowe w kwocie odpowiadającej różnicy pomiędzy ceną sprzedażną stustopniowego litra spirytusu na wyrób wódek na obszarach b. zaborów rosyjskiego i austrjackiego, a opłatą, jaka na rzecz Skarbu uiszczona została w Wielkopolsce, wzgl. na Pomorzu, od zawartego w sprowadzonych wyrobach stustopniowego litra spirytusu.

§ 4.

Od wyrobów wódczanych, koniaków, rumów i t. p., sprowadzonych przez osoby prywatne z zagranicy na podstawie pozwoleń właściwych władz, pobiera się, prócz należności celnej, tytułem odszkodowania monopolowego, po mk. 390 od każdego stustopniowego litra alkoholu.

§ 5.

Od spirytusu w stanie czystym, sprowadzonego z zagranicy przez osoby prywatne, na podstawie pozwoleń właściwych władz, pobiera się, niezależnie od ewentualnej należytości celnej, tytułem odskodowania monopolowego za każdy litr stustopniowego alkoholu po mk. 350, o ile zaś sprowadzony spirytus przeznacza się na wyroby wódczane, przedsiębiorstwa fabryk wódek — obowiązane będą płacić po mk. 390 za litr alkoholu.

§ 6.

Na obszarze b. zaboru rosyjskiego pobiera się na rzecz Skarbu niezależnie od opłat w §§ 2 do 5 tego rozporządzenia określonych od spirytusu pejsachowego, owocowego oraz od wyrobów wódczanych, likieru, koniaku, rumu i t. p., tak w kraju produkowanych, jak i z zagranicy sprowadzanych; również opłatę banderolową po 3 (trzy) marki od każdej flaszki (naczynia) pojemności do jednego litra.

§ 7.

Zapasy spirytusu czystego, pejsachowego i owocowego, jakie w dniu 15 marca 1921 r. znajdować się będą w fabrykach wódek i rozlewniach spirytusu pejsachowego, czy to w postaci czystej, czy też w półfabrykatach lub gotowych wyrobach — podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, a mianowicie: spirytus czysty, półfabrykaty oraz wódka pejsachowa i owocowa po 100 (sto) mk. za 1 litr 100-stopniowy, zaś gotowe wyroby wódczane po 40 mk. za 1 litr objętościowy tych wyrobów.

Wymienione wyżej przedsiębiorstwa obowiązane są również uiścić od każdej nieużytej jeszcze banderoli wedle stanu rachunkowego w dniu 15 marca 1921 r. dodatkową opłatę po 2 marki.

§ 8.

Dodatkowemu opodatkowaniu, wedle norm określonych w § 7, podlegają również te zapasy wyrobów wódczanych, tak monopolowych, jak i niemonopolowych, jakie w dniu 15 marca 1921 r. znajdować się będą we wszystkich przedsiębiorstwach sprzedaży takich wyrobów (hurtowniach, detalicznych sprzedażach, restauracjach i t. p.), dalej zapasy spirytusu i wódek u osób prywatnych, o ile wynoszą więcej niż 10 litrów płynu, wreszcie te przesyłki wyrobów wódczanych w obrębie b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego, które wedle dokumentów przewozowych wysłane zostały przed dniem 15 marca i w tym dniu lub po tym terminie podjęte zostaną przez odbiorcę.

§ 9.

Przedsiębiorstwa i osoby, wymienione w §§ 7 i 8 niniejszego rozporządzenia, obowiązane są zgłosić bezzwłocznie, a najpóźniej do dni 5 od ogłoszenia tego rozporządzenia, na piśmie w dwóch egzemplarzach, a to w b. zaborze rosyjskim właściwemu urzędowi akcyz i monopolów skarbowych, zaś poza siedzibą tych urzędów inspektorowi kontroli skarbowej, a w b. zaborze austrjackim w równorzędnych urzędach skarbowych, te ilości spirytusu, względnie wyrobów wódczanych, jakie u nich znajdować się będą w dniu 15 marca 1921 r.; ten sam obowiązek ciąży także na odbiorcach przesyłek, wysłanych przed dniem 15 marca b. r. a nadeszłych po tym terminie. Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości spirytusu, względnie wyrobów wódczanych, tudzież miejscowość i miejsce przechowania zapasów. Przyjmujący zgłoszenie zbada ścisłość dat wniesionego oznajmienia oraz potwierdzi na obu wygotowaniach oznajmienia dzień zgłoszenia.

§ 10.

Na podstawie otrzymanego zgłoszenia zapasów spirytusu i wyrobów wódczanych nastąpi urzędowe zbadanie zapasów przez organa skarbowe. Wynik badania oraz wysokość dodatkowego podatku będą wpisane w równem brzmieniu w obu egzemplarzach oznajmienia. Urzędujący organ skarbowy pozostawi jeden egzemplarz oznajmienia posiadaczowi zapasów, który obowiązany będzie uiścić podatek dodatkowy w najbliższej kasie skarbowej i donieść o tem właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów, a ten urząd przedłoży drugi egzemplarz oznajmienia po wpisaniu danych co do uiszczenia podatku przełożonej izbie skarbowej.

§ 11.

W razie zaniedbania obowiązku zgłoszenia zapasów spirytusu i wyrobów wódczanych celem dodatkowego opodatkowania, względnie w razie umyślnego ukrycia takich zapasów — podlegają zapasy te konfiskacie, niezależnie od postępowania karnego, jakie wdrożonem będzie z powodu ukrócenia podatku skarbowego.

Ceny sprzedażne spirytusu „pejsachowego", wyrobów wódczanych, koniaków, rumów i t. p.

§ 12.

Ceny wyrobów wódczanych, koniaków, rumów itp., a także wyrobów „pejsachowych", nie mogą być w detalicznej sprzedaży dla konsumentów, w stosunku do zawartego w nich alkoholu, niższe od ceny wyrobów monopolowych.

§ 13.

Przy sprzedaży w sklepach monopolowych i zakładach ze sprzedażą trunków, spirytusu i wódek, przygotowanych w rozlewniach, pobiera się od nabywców, jako odszkodowanie za przewóz, opłatę dodatkową, ustaloną przez Ministerstwo Skarbu. W miejscach sprzedaży powinny być wywieszone cenniki wyrobów znajdujących się w sprzedaży, oraz taryfa dodatkowej opłaty, o której wyżej mowa.

§ 14.

Nowe ceny sprzedażne oraz nowe normy opodatkowania wyrobów wódczanych powinny być zastosowane do spirytusu, jaki będzie wydawany do różnych celów w gorzelniach, rektyfikacjach i rozlewniach od „15 marca b. r.", względnie do tych wyrobów wódczanych, które po dniu 14 marca b. r. zgłoszone zostaną, jako rzeczywiście wprowadzone do miejsca przeznaczenia.

Wydawanie spirytusu.

§ 15.

Wydawanie spirytusu w postaci czystej i skażonej poza sprzedażą detaliczną może być uskuteczniane na zasadach dotychczasowych, na mocy pozwoleń, wydawanych przez izby skarbowe i Ministerstwo Skarbu.

§ 16.

Przy wydawaniu spirytusu skażonego nabywca obowiązany jest dostarczyć odpowiednią ilość środków do skażenia.

Ponieważ skażanie spirytusu, przeznaczonego do wyrobu octu, odbywa się w fabryce, powinien przeto fabrykant, przed wydaniem spirytusu z gorzelni czy rektyfikacji, złożyć kaucję w wysokości mk. 50 za każdy stustopniowy litr spirytusu.

Opłaty od wyszczególnionych niżej przetworów spirytusowych.

§ 17.

Opłaty, przewidziane w § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 listopada 1920 r. (Monitor Polski Nr. 26 z dn. 3 lutego 1921 r.) w przedmiocie opodatkowania spirytusu, zawartego w przywożonych z obszaru b. dzielnicy pruskiej do b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego wyrobach przemysłu kosmetycznego, hygieniczno-kosmetycznego i farmaceutycznego oraz eterze octowym i siarczanym, ustala się, w zależności od różnicy cen spirytusu, istniejących w poszczególnych dzielnicach Rzeczypospolitej, z dniem „15 marca r. b." w następującej wysokości:

Za kilogram wagi netto pobierać się będzie:

a) od wody kolońskiej po 196 mk.;

b) od perfum po 266 mk.;

c) od wyrobów farmaceutycznych, jako to: Tinctura, Benzoes, Cannabic Indico, Cantharidum, Capsici, Castorei, Canadensis, Convalariae majalis, Jodi, Menthae, Myrrhae, Valerianae aetherea po 266 mk.;

d) od wyrobów farmaceutycznych, nie objętych punktem c), oraz wszelkich wyrobów hygieniczno-kosmetycznych i kosmetycznych, nie objętych punktami a) i b) a zawierających alkohol — po 196 mk.

e) od eteru siarczanego po 84 mk.;

f) od eteru octowego po 42 mk.

Moc obowiązująca niniejszego rozporządzenia.

§ 18.

Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 15 marca 1921 r.

Minister Skarbu:

(—) *Steczkowski.*

(„Monitor Polski" Nr. 60 1921 r.).

124.

ZARZĄDZENIE MINISTERSTWA SKARBU

w przedmiocie cen na naczynia z wyrobami rozlewni monopolowych.

Z powodu znacznego podrożenia wyrobów szklanych, zatwierdza się z dniem 15 marca 1921 r. następujące ceny butelek przy sprzedaży wyrobów monopolu spirytusowego i zwrocie butelek:

1) za butelkę o pojemności 0.6 litra 20 mk., przy zwrocie próżnej, nieuszkodzonej butelki 16 mk.,

2) za butelkę o pojemności 3 litrów mk. 30, przy zwrocie próżnej, nieuszkodzonej butelki 24 mk.

Równocześnie uchyla się zarządzenie b. Dyrekcji Monopolu Spirytusowego z dnia 3 grudnia 1920 r. (Dzien. Urz. Nr. 47 i 48 z r. 1920).

Warszawa, dnia 24 lutego 1921 r.

Za Ministra Skarbu

Szef Sekcji:

(—) *Dr. Mikulecki.*

Monopol Tytoniowy.

125.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

o utrzymaniu w mocy i częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 1919 („Monitor Polski" Nr. 91 z roku 1919) w sprawie czasowego zezwolenia na obrót krajanym tytoniem i papierosami.

§ 1.

Rozporządznie z dnia 12-go kwietnia 1919 roku (Monitor Polski" Nr. 91), w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem z dnia 24 czerwca, 4 listopada, 19 grudnia 1919 i 8 czerwca 1920 („Monitor Polski" Nr. 143, 262 i 280 z roku 1919 i Nr. 133 z roku 1920) o opłacie monopolowej od papierosów i tytoniu krajanego, sprowadzonych na zasadzie pozwoleń wiadz do tego uprawnionych, utrzymuje się w mocy ze zmianami wskazanemi w §§ 2 do 4.

§ 2.

Art. 3 ust. 1 powyższego rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

Opłata monopolowa wynosi:

1) od paczki o wadze 50 gramów krajanego tytoniu gatunku: zagranicznego najprzedniejszego Mk. 57.60 zagranicznego przedniego Mk. 43.20 zagranicznego średniego A — Mk. 28.80;

2) od paczki zawierającej 10 sztuk papierosów klasy M — Mk. 15, klasy L. — Mk. 12.50, klasy K — Mk. 10, klasy H — Mk. 6.75, klasy G — Mk. 4.

§ 3.

Art. 4 ust. 1 i 2 otrzymują następujące brzmienie:

1) Jako zagraniczny najprzedniejszy oznacza się tytoń rosyjski „wyższego" „pierwszego" i „drugiego" gatunku w oryginalnem opakowaniu, oklejonem rosyjską

banderolą; gatunek zagraniczny przedni tworzą wszelkie inne zagranicznego pochodzenia jasne tytonie doborowej jakości: jako zagraniczny średni A. oznacza się tytoń ciemny, oraz wogóle tytoń gorszej jakości, szczególnie grubo krajany. Gdyby pomiędzy oznaczeniem na banderoli rosyjskiej i na oryginalnem opakowaniu paczki zachodziła różnica, przyjmuje się to oznaczenie, które podaje wyższy gatunek.

2) Gatunki papierosów powinny w zasadzie odpowiadać gatunkom klas papierosów wyrabianych przez fabryki dostarczające papierosów dla Monopolu Tytoniowego.

§ 4.

„Art. 6 ust. 1 otrzymuje następujące nowe brzmienie:

Cena tytoniu krajanego i papierosów, podlegających opłacie według niniejszego rozporządzenia, może być niższa lecz nie wyższa od następujących norm maksymalnych:

Za paczkę krajanego tytoniu wagi 50 gramów 1/8 część rosyjskiego funta gatunku:

zagranicznego najprzedniejszego Mk. 128;
zagranicznego przedniego Mk. 96;
zagranicznego średniego A. Mk. 64;
za paczkę o zawartości 10 sztuk papierosów gatunku:
klasy M. — Mk. 30;
klasy L. — Mk. 25;
klasy K. — Mk. 20;
klasy H. — Mk. 15;
klasy G. — Mk. 10.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Warszawa, d. 16 lutego 1921 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Weinfeld.*

126.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie dalszej zmiany rozporządzenia z dnia 5.VII.1919 r. Dz. U. Min. Sk. Nr. 16 ex 1919 „Monitor Polski“ Nr. 150 ex 1919 w brzmieniu ustalonem rozp. z dn. 18 maja 1920, Dz. U. Min. Sk. Nr. 21 ex 1920 „Monitor Polski“ Nr. 122 ex 1920 o handlu cygarami i cygaretkami i tabaką na obszarze b. Królestwa Kongresowego i obwodu Białostockiego.

§ 1. Art. 5 rozporządzenia z dnia 5.VII.1919 zmienionego rozporządzeniem z dnia 18.V.1920, otrzymuje brzmienie następujące:

a) Cygara, cygaretki i tabakę do zażywania mogą fabryki sprzedawać na zasadach wolnego handlu.

Ceny sprzedażne, oraz akcyzę od tych wyrobów ustanawia się na podstawie art. 845 ustawy o akcyzach (zbiór Praw, t. V. wydanie z r. 1901) przy zachowaniu stosunku wysokości akcyzy do detalicznej ceny sprzedażnej, uwzględnionego w taryfie, dołączonej do art. 912 tejże ustawy.

CYGARA I CYGARETKI.

Gatunek	Wysokość akcyzy od 1000 sztuk	Cena sprzedażna (wraz z akcyzą) za 1000 sztuk
A.	Mk. 1.000	do Mk. 4.000 włącznie
B.	„ 2.500	„ „ 7.500 „
C.	„ 5.000	dowolna.

TABAKA DO ZAŻYWANIA.

Akcyza od 1 kg.	Cena sprzedażna (wraz z akcyzą) za 1 kg.
Mk. 60	dowolna

b) powyższe wyroby powinny być zaopatrzone w banderole, przyczem opakowania zawierające te wyroby mogą być obwiedzione także kilkoma banderolami, tak aby łączna suma tych ostatnich odpowiadała wysokości akcyzy, oraz ceny sprzedażnej artykułu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Warszawa, d. 24 lutego 1921 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Weinfeld.*

Przepisy celne.

127.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 lutego 1921 r.

w przedmiocie zmiany wysokości opłat za czynności urzędów celnych, dokonywane poza obrębem placu urzędowego lub w czasie pozaurzędowym.

Na mocy art. 15 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 51 poz. 314) zarządzam, co następuje:

§ 1. Ustanowione rozporzorządzeniem z dnia 10 maja 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 43 poz. 262) opłaty za czynności urzędów celnych, dokonywane poza obrębem placu urzędowego lub w czasie pozaurzędowym, podwyższa się o 100%. Wobec tego drugi ustęp wymienionego rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące:

„Strony, w których interesie i na których prośbę urząd celny dokonuje odprawy towarów poza obrębem placu urzędowego lub w czasie pozaurzędowym, obowiązane są do uiszczenia opłaty w wysokości 50 mk. za godzinę, licząc część godziny za całą, na rzecz każdego z urzędników celnych, dokonujących odprawy, w połowie zaś tej kwoty na rzecz każdego z zatrudnionych przy odprawie pomocniczych funkcjonarjuszów celnych, z tem jednak ograniczeniem, iż opłata za czynności uskuteczniana w jednym dniu nie może przewyższać kwoty 150 mk. na osobę jednego urzędnika, względnie 75 mk. na osobę jednego pomocniczego funkcjonarjusza celnego“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

w z. (—) *Rybarski.*

(Monitor Polski Nr. 60 z d. 15/III 1921 r.).

128.

OKÓLNIK L. 16104/DC/II/20.

Do Dyrekcji Skarbu we Lwowie i Cieszynie, Dyrekcji Ceł w Poznaniu oraz do wszystkich Urzędów Celnych Kolejowych.

W porozumieniu z Głównym Urzędem Przywozu i Wywozu Departament Ceł wyjaśnia, że przesyłki dla Francuskiej Misji Wojskowej w Polsce z wyjątkiem zawierających towary, stanowiące tajemnicę państwową (§ 1 rozporz. z d. 30. X. 20 — Dz. Ust. Nr. 107 poz. 703), oraz zwolnione od pozwoleń przywozowych (Mon. Pol. Nr. 208—209 z 1920 r.), muszą być pokryte pozwoleniami przywozu Okręgowych Urzędów, względnie Izb Przywozu i Wywozu.

Warszawa, d. 26 lutego 1921 r.

Dyrektor Departamentu Ceł:

(—) *Dzierzgowski.*

129.

OKÓLNIK L. 3474.

Do Dyrekcji Skarbu we Lwowie, Cieszynie, Dyrekcji Ceł w Poznaniu, oraz do wszystkich Urzędów Celnych b. zaboru rosyjskiego.

Wobec tego, że przy rejestrowaniu samochodów Władze Wojskowe nie zawsze mogą ustalić czy przedstawiona przez strony deklaracja celna faktycznie należy do samochodu, który się rejestruje, oraz wobec tego, że przy rejestrowaniu mogą zachodzić wypadki, iż jedna i ta sama deklaracja celna będzie przedstawiana na kilka rozmaitych samochodów, poleca się zarządzić, aby w deklaracjach celnych przy odprawie celnej przywożonych z zagranicy samochodów między innem był oznaczony oprócz marki i numer motoru clonego samochodu.

Nr. motoru łatwo odnaleźć na każdym nowym samochodzie, ponieważ jest on odlewany lub stemplowany przez fabrykę na motorze samochodu, prócz tego w dokumentach samochodowych zawsze jest odnotowany.

Warszawa, d. 11 marca 1921 r.

Dyrektor Departamentu Ceł:

(—) *Dzierzgowski.*

130.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Na stacji Zawada (Pomorze) na linji kolejowej Freystadt — Jabłonowo został uruchomiony z dniem 12 stycznia b. r. urząd celny kolejowy, któremu odpowiada zagraniczny urząd celny w Freystadt.

131.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

W Skarszewach (Pomorze) z dniem 1 lutego b. r. uruchomiona została ekspozytura urzędu celnego w Wejherowie.

Pożyczki państwowe.

132.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 lutego 1921 r.,

w przedmiocie przedłużenia zapisów na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 oraz w przedmiocie przyjmowania obligacji austrjackich pożyczek wojennych przy zapisach na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z roku 1920.

Na zasadzie art. 1 i 10 ustawy z dnia 27 lutego 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 25 poz. 152), oraz art. 5 ustawy z dnia 11 maja 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 42 poz. 250) w uzupełnieniu i częściowej zmianie postanowień następujących rozporządzeń: z dnia 21 maja 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 47 poz. 296), z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 63 poz. 423), z dnia 30 września 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 95, poz. 631), z dnia 19 listopada 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 109 poz. 720), oraz z dnia 9 grudnia 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 118, poz. 783), zarządzam co następuje:

§ 1. Zapisy na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 przedłuża się do dnia 30 kwietnia 1921 r.

§ 2. Obligacje austrjackich pożyczek wojennych, zarejestrowane w myśl ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 61, poz. 387), oraz rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy z dnia 24 grudnia 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1921 r. Nr. 1 poz. 3) mogą być przyjmowane przez oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, kasy skarbowe i urzędy podatkowe, przy zapisach na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 w stosunku ustalonym w art. 1 ustawy z dn. 11 maja 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 42, poz. 250), oraz w art. 1, 4 i 5 rozporządzenia z dn. 21 maja 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 47, poz. 296), niezależnie od tego, czy wpłata gotówkowa została dokonana przed zarządzeniem rejestracji austrjackich pożyczek wojennych, czy też w terminie późniejszym.

§ 3. Przepisy art. 1 rozporządzenia z dnia 19 listopada 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 109, poz. 720) rozszerza się również na zawinkulowane za cza-

sów b. cesarsko-królewskiego rządu austrjackiego w Wiedniu obligacje austrjackich pożyczek wojennych, stanowiące własność instytucji i osób prywatnych i zarejestrowane w myśl powołanej w § 2 niniejszego rozporządzenia ustawy i przepisów wykonawczych do tej ustawy.

§ 4. Należycie zarejestrowane dokumenty subskrypcyjne austrjackich pożyczek wojennych, wymienione w art. 2 ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 61 poz. 387) mogą być przyjmowane przy zapisach na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 na zasadach, ustalonych dla obligacji austrjackich pożyczek wojennych.

§ 5. Przy wpłacie na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 obligacji austrjackich pożyczek wojennych, zarejestrowanych przez przedstawicielstwa polskie zagranicą, wymaganem jest przedstawienie, prócz dowodu rejestracji, również zezwolenia na przywóz rzeczonych obligacji w granice Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 6. Osoby wojskowe i funkcjonarjusze cywilni, zajęci przy władzach wojskowych, którzy w terminie do dnia 30 kwietnia 1921 r. zadeklarowali zapis na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 i zobowiązali się wpłacać zadeklarowaną sumę zapisu ratami, mogą w ramach tego zapisu wpłacać na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 za pośrednictwem właściwego Działu Kontroli Gospodarczej Wojskowego Okręgu Generalnego lub właściwej Intendentury Okręgu Demobilizacyjnego Armji, zarejestrowane w myśl ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 61, poz. 387) obligacje austrjackich pożyczek wojennych, oraz dokumenty, zastępujące te obligacje w myśl § 4 niniejszego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 1921 r. To samo prawo przysługuje urzędnikom i funkcjonarjuszom państwowym przy wpłacie zarejestrowanych obligacji austrjackich pożyczek wojennych i dokumentów, je zastępujących, za pośrednictwem placówek subskrypcyjnych 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920, przyjmujących od nich wpłaty na tę pożyczkę ratami. W razie zadeklarowania przy zapisie na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z roku 1920, z płatą sumy zapisu ratami, że ustawowo dozwolona część tego zapisu będzie wniesiona w obligacjach austrjackich pożyczek wojennych lub dokumentach, te obligacje zastępujących, podziałowi na raty ulega jedynie część zapisu, mająca być wpłaconą w gotówce. Wzamian za wpłacone obligacje austrjackich pożyczek wojennych i dokumenty, je zastępujące, wydaje się obligacje 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 po uiszczeniu ostatniej raty gotówkowej na pokrycie tego zapisu, na którego poczet rzeczone obligacje i dokumenty zostały wpłacone.

§ 7. Jeżeli sumy zapisów na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920, dokonywanych przez osoby wojskowe lub przez państwowych urzędników i funkcjonarjuszów cywilnych, po odliczeniu sum, podlegających wpłacie w obligacjach austrjackich pożyczek wojennych, wynoszą conajmniej 18.000 marek dla każdego subskrybenta, ulegają one rozdziałowi na 18 rat miesięcznych.

§ 8. Emeryci cywilni i wojskowi, pobierający uposażenie emerytalne z kas skarbowych, korzystają przy zapisach na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920, dokonywanych w tych kasach skarbowych, w których pobierają uposażenie emerytalne, ze wszystkich przepisów niniejszego rozporządzenia, oraz rozporządzeń dawniejszych, dotyczących subskrypcji ratami na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 przez urzędników i funkcjonarjuszów państwowych.

Ci z emerytów cywilnych i wojskowych, którzy pobierają uposażenie emerytalne za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności, mogą na zasadach niniejszego artykułu dokonywać zapisów na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 w najbliższej ich miejsca zamieszkania Kasie Skarbowej, lub w najbliższym urzędzie podatkowym.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Steczkowski.*

(Dz. Ustaw Nr. 23 z d. 12 marca 1921 r., poz. 130).

Przepisy rachunkowe i kasowe.

133.

ROZPORZĄDZENIE

w przedmiocie zmiany Instrukcji dla Kas Skarbowych (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 8/1920 r.).

§ 51 Instrukcji dla Kas skarbowych otrzymuje brzmienie następujące:

§ 51.

Pieniądze, wzbudzające wątpliwość co do ich prawdziwości, kasjer winien zatrzymać, zapisać do specjalnej księgi (wzór V) i zameldować o tem skarbnikowi, który zarządzi sporządzenie odnośnego protokułu. Protokuł ten, spisany w pięciu egzemplarzach, winien zawierać: a) opis okoliczności zatrzymania, b) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania osoby, której bilet zatrzymano, c) opis zatrzymanego biletu (wartość jego, data emisji, oznaczenie serji i numeru), d) imiona, nazwiska i miejsce zamieszkania ewentualnych świadków zatrzymania, e) oświadczenie osoby, której bilet zatrzymano, co do źródła, z którego zatrzymany bilet otrzymała, f) podpisy: zatrzymującego urzędnika oraz osób wymienionych w punktach b i d. Jeden egzemplarz protokułu wydaje skarbnik osobie, której banknot zatrzymano, dwa egzemplarze wraz z zatrzymanym biletem odsyła do najbliższego Oddziału Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, wreszcie czwarty egzemplarz pozostawia w aktach. W razie zachodzącego uzasadnionego przypuszczenia, że oddawca świadomie wręczył bilet sfałszowany lub podrobiony, skarbnik winien oddawcę zatrzymać i oddać w ręce władz policyjno-śledczych.

Warszawa, dnia 21 grudnia 1920 r.

Minister Skarbu:

w z. (—) *Weinfeld.*

134.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo skarbu zawiadamia, że podczas ewakuacji Kasy Skarbowej w Sejnach zagubiono 6 sztuk blankietów pokwitowań kasowych serji A. N. N. 352000, 353019, 353020, 353021, 353031 i 353032, które niniejszem unieważnia się.

135.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu oznajmia, że podczas ewakuacji biura Urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w Sokółce, zagubione zostały: 100 sztuk blankietów asygnacji rozchodowych w dwóch zeszytach, po 50 sztuk w każdym, od Nr.Nr. 64351 do 64450 włącznie.

Kasy skarbowe mają zwracać baczną uwagę, aby asygnacje rozchodowe opatrzone powyższymi numerami nie były honorowane.

Sprawy walutowe.

136.

INSTRUKCJA

dla Urzędów Celnych w sprawie wykonania rozporządzenia o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi w zakresie wywozu walut zagranicznych, marek polskich i papierów wartościowych, oraz w sprawie wydawania pozwoleń na wywóz kruszców szlachetnych.

Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę na nowe rozporządzenie o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi (Dz. Ust. Nr. 18, poz. 104), odnośne rozporządzenie wykonawcze (Dz. Ust. Nr. 18, poz. 105), oraz rozporządzenie w sprawie wydawania przez delegatów Ministerstwa Skarbu pozwoleń na wywóz kruszców szlachetnych (Dz. Ust. Nr. 18, poz. 106) z poleceniem stosowania się do zawartych tamże przepisów, odnoszących się do wywozu zagranicę sum w walutach obcych, marek polskich, oraz papierów procentowych i dywidendowych.

W szczególności udziela się następujących wyjaśnień do odpowiednich artykułów rozporządzenia.

Do Art. 9.

Banki dewizowe wydają swym klijentom zaświadczenia, uprawniające ich do wywozu zagranicę sum w walutach obcych, które w Bankach tych zostały przez nich legalnie nabyte. Urzędy Celne winny sumy wymienione w zaświadczeniach przepuszczać, o ile zaświadczenie wystawione jest formalnie na blankiecie, którego wzór (Nr. 1) załącza się do niniejszego pisma, oraz opatrzone jest podpisem i pieczęcią Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, lub jednego z jej Oddziałów. Pozwolenie należy od wywożącego pieniądze odebrać i odesłać temu oddziałowi Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, który je wizował. Wysokość sum w walucie zagranicznej, na wywóz których Banki mogą wydawać tego rodzaju zaświadczenia, nie jest ograniczona.

Do wywozu dewiz i walut obcych (do wysokości najwyżej 2.500.— fr. szw. lub równowartości w innych walutach zagranicznych) uprawnia również adnotacja jednego z Banków dewizowych na paszporcie osoby wyjeżdżającej brzmiąca: „Sprzedano na koszta podróży (koszta utrzymania zagranicą) sumę . . . .“ Urząd Celny po przepuszczeniu sumy, wskazanej w adnotacji, zaopatruje tę ostatnią pieczęcią i napisem „przewieziono“ poczem zwraca paszport osobie wyjeżdżającej. Spis Banków dewizowych, uprawnionych do wydawania zaświadczeń i adnotacji na paszportach załącza się do niniejszego pisma.

Banki dewizowe nie są uprawnione do udzielania pozwoleń na wywóz marek polskich we wszelkich postaciach oraz papierów wartościowych.

Do Art. 10 i 11.

Osoby, które nie zakupiły walut zagranicznych i dewiz w Bankach dewizowych, lecz otrzymały je inną legalną drogą i które wskutek tego nie mogą przy wywozie okazać wspomnianych wyżej zaświadczeń banków, obowiązane są przedstawić pozwolenia na wywóz dewiz i walut zagranicznych wystawione na formularzu Nr. 2. O ile chodzi o sumy do wysokości 1.000 fr. szw. lub równowartości w innych walutach zagranicznych, oraz sumy w markach polskich do wysokości 50.000 Mk. pozwoleń na wywóz udziela Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa względnie jej Oddziały. O ile chodzi o sumy wyższe, pozwolenia wydają specjalni delegaci Ministerstwa Skarbu urzędujący w Warszawie, Łodzi, Poznaniu, Bydgoszczy, Lwowie, Krakowie i Bielsku (Śląsk Cieszyński). Każde pozwolenie winno być opatrzone podpisem i pieczęcią delegata względnie Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej. Pozwolenia winny być przez Urzędy Celne po odebraniu ich osobie wywożącej pieniądze, natychmiast zwracane organowi, który je wydał.

Do Art. 12.

Na blankietach powyższych (Nr. 2) wydają się również pozwolenia na wywóz papierów wartościowych (procentowych i dywidendowych), opiewających zarówno na waluty zagraniczne jak i marki polskie. Do wydawania tych pozwoleń uprawnieni są tylko delegaci Ministerstwa Skarbu nie zaś Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa. Również uprawnieni są wyłącznie delegaci Ministerstwa Skarbu do wydawania pozwoleń na wywóz weksli opiewających na marki polskie.

Bez specjalnych zezwoleń wolno wywozić waluty zagraniczne do wysokości 150 fr. szw. jednorazowo i marki polskie do wysokości 3.000 mk. jednorazowo i 10.000 Mk. miesięcznie na osobę.

Przy wykonaniu powyższych przepisów należy zwrócić szczególną uwagę na wywóz marek polskich zarówno w banknotach jak też i w czekach i t. p., który jest nadzwyczaj szkodliwy dla stanu naszej waluty i będzie dopuszczany tylko w wyjątkowych wypadkach. O każdem zatrzymaniu sumy wywożonej bezprawnie należy natychmiast zawiadomić delegata Ministerstwa Skarbu. Za zatrzymanie sum będą dotyczącym organom wypłacane premje w myśl Ustawy o przyznawaniu nagród za pomoc w zwalczaniu przemytnictwa z 19/XII, 1919 Dz. Ust. Nr. 2 z 9/I. 1920, poz. 9.

Do wydawania pozwoleń na wywóz monet złotych

i srebrnych, oraz przedmiotów z tych metali uprawnieni są wyszczególnieni wyżej delegaci Ministerstwa Skarbu. Pozwolenia takie wydawane będą na tych samych formularzach co dotychczas.

Do wywozu wartości wymienionych w rozporządzeniu o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi uprawniają prócz zaświadczeń na wywóz i adnotacji na paszportach wydawanych przez Banki dewizowe jedynie i wyłącznie pozwolenia wystawiane przez delegata Ministerstwa Skarbu, wzgl. Polską Krajową Kasę Pożyczkową, nie zaś zaświadczenia wszelkich innych władz i urzędów państwowych. Dotyczy to również wszystkich osób zarówno cywilnych jak wojskowych wyjeżdżających zagranicę w celach urzędowych i wiozących pieniądze urzędowe.

Do osób tych odnosi się okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 13.I.1921, Nr. 16655/DC/II. 20.

Pozwolenia na wywóz walut zagranicznych, marek polskich i papierów wartościowych wydawać się będą wyłącznie na formularzach, których wzór załącza się do niniejszej instrukcji, dopiero po otrzymaniu ich przez wszystkich delegatów Ministerstwa Skarbu i Oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej na prowincji. Do tego czasu, Delegaci i Oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej posługiwać się mogą formularzami obecnie używanymi w Komisji Dewizowej.

Termin, do jakiego wolno będzie jeszcze tych dawnych formularzy używać, zostanie dodatkowo ogłoszony.

Pozwolenia wydane przez Komisję Dewizową i prowincjonalne jej Komitety za czasów ich istnienia należy uznawać, o ile wymieniony w nich dwutygodniowy termin ważności jeszcze nie upłynął.

Oryginalne pozwolenia, których wzór się załącza, będą drukowane na formacie nieco mniejszym (patrz str. 188).

Warszawa, dnia 9 marca 1921 r.

(Dz. Ustaw Nr. 21 z d. 5 marca 1921 r., poz. 117).

Wykaz Banków Dewizowych.

1. Bank Angielsko-Polski w Warszawie.
2. „ Dyskontowy w Warszawie.
3. „ Handlowy w Warszawie.
4. „ dla Handlu i Przemysłu w Warszawie.
5. „ Kredytowy w Warszawie.
6. „ Międzynarodowy w Warszawie.
7. „ Przemysłowy w Warszawie.
8. „ Towarzystw Spółdzielczych w Warszawie.
9. „ Wschodni w Warszawie.
10. „ Zachodni w Warszawie.
11. „ Ziemiański w Warszawie.
12. „ Zjednoczonych Ziem Polskich w Warszawie.
13. „ Związku Ziemian w Warszawie.
14. Dom bankowy D. M. Szereszowski w Warszawie.
15. Dom bankowy S. Natanson i Synowie w Warszawie.
16. Kasa Pożyczkowa Przemysłowców Warszawskich w Warszawie.

Lwów.

17. Akcyjny Bank Związkowy dla Stowarzyszeń Zarobkowych i Gospodarczych.
18. Galicyjski Akc. Bank hipoteczny we Lwowie.
19. Polski Bank Przemysłowy we Lwowie.
20. Powszechny Bank Kredytowy we Lwowie.
21. Ziemski Bank Kredytowy we Lwowie.
22. Zemelnyj Bank Hipotecznyj we Lwowie.
23. Polski Bank Krajowy we Lwowie.

Kraków.

24. Krakowski Bank Komercjalny.
25. Bank Małopolski w Krakowie.

Poznań.

26. Bank Handlowy w Poznaniu.
27. „ Przemysłowców w Poznaniu.
28. „ Tow. Akc. Kwilecki, Potocki i S-ka w Poznaniu.
29. „ Kratochwil i Pernaczyński w Poznaniu.
30. „ Związku Spółek Zarobkowych w Poznaniu.
31. „ Ziemian w Poznaniu.

Toruń:

32. Bank Pomorski w Toruniu.

Bydgoszcz:

33. Bank Dyskontowy w Bydgoszczy.
34. „ M. Stadthagen w Bydgoszczy.

Inowrocław.

35. Bank Ludowy w Inowrocławiu.

Śląsk.

36. Śląski Bank Eskontowy w Bielsku.
37. Śląski Bank Przemysłowy w Bielsku.
38. Bank rolniczy w Cieszynie.
39. „ Cieszyński Kredytowy.
40. „ Towarzystwo Oszczędności i Zaliczek w Cieszynie.

Oprócz wyżej wymienionych, prawa banków dewizowych posiadają wszystkie oddziały tych banków, znajdujące się w obrębie granic Rzeczypospolitej Polskiej.

Lista Banków Dewizowych będzie później uzupełniona.

№ rejestru: ....
Bank: ....

(Wzor № 1).

ZAŚWIADCZENIE

.... jako bank dewizowy zaświadcza niniejszem, iż Pan / Firma .... nabył ...... w nim sumę: .... słownie: ....

a mianowicie w gotówce: ....
w czekach: ....
w przekazach: ....
w akredytywach: ....
w wekslach: ....

W myśl art. 9. rozporządzenia o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi Pan .... Pan .... uprawnion...... jest do wywozu tej sumy poza granice Państwa Polskiego.

dnia .... 192 ......

(Podpis banku dewizowego).

Widziano w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej w ....
nia .... 192 .

(Podpis)

UWAGA: Zaświadczenie niniejsze (nie uprawniające do wywozu monet kruszcowych) nie może być cedowane na inną osobę i ważnem jest w przeciągu 15 dni od daty wystawienia. Urząd celny po przepuszczeniu wartości zaświadczenie to zatrzyma i zwróci temu Oddziałowi Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, który je opatrzył wizą.

(WZÓR № 2).

№ ....

POZWOLENIE

Ministerstwo Skarbu zezwala Pan / Firmie .... na wywóz zagranicę następujących wartości:

1) **Dewiz i walut zagranicznych** w kwocie: .... słownie: ....

a mianowicie w gotówce: ....
w czekach: ....
w przekazach: ....
w akredytywach: ....
w wekslach: ....

2) **Marek Polskich** w kwocie: .... słownie: ....

3) **Papierów wartościowych.** (procentowych lub dywidendowych) a mianowicie: ....

.... dnia .... 1921 ......

za Ministerstwo Skarbu:
(Podpis)

UWAGA: Pozwolenie niniejsze (nie uprawniające do wywozu monet kruszcowych) nie może być cedowane na inną osobę i ważnem jest w przeciągu 15 dni od daty wystawienia. Urząd celny po przepuszczeniu wartości pozwolenie to zatrzyma i zwróci natychmiast dotyczącemu delegatowi Ministerstwa Skarbu, względnie Oddziałowi Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, który je wystawił.

137.

STAN EMISJI BILETÓW POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ

Dnia 28-go lutego 1921 r.

Dnia 20-go lutego 1921 r. obieg wynosił	Mk. 59.667.555.311.50
Od dnia 20/XII do 28/II wypuszczono	„ 2.892.860.759.—
Do dnia 28-go lutego puszczono w obieg ogółem . .	Mk. 62.560.416.070.50
W tem na podstawie artykułu 2 Ustawy z dnia 26-go marca 1920 r. (Dziennik Ustaw Nr. 31 poz. 179)	Mk. 4.476.385.755.07

Naczelny Dyrektor:
p. o. (—) *Bigo.*

Dyrektor Skarbca Emisyjnego:
(—) *Marjan Karpus.*

138.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Przeprowadzona z ramienia Ministerstwa Skarbu rewizja Banku Kupiectwa Polskiego w Warszawie i jego oddziały w Gdańsku ujawniła cały szereg nadużyć w zakresie obrotu dewizami i walutami zagranicznemi.

Wobec tego Ministerstwo Skarbu przekazało sprawę właściwym władzom sądowym, zaś Bankowi odebrało prawa banku dewizowego.

(„Monitor Polski" Nr. 51 — 1921 r.).

OGŁOSZENIA.

Towarzystwo Akcyjne Pabjanickiej Fabryki Papieru Rob. Saenger.

Zarząd w Warszawie.

BILANS po 31 grudzień 1919 r.

Stan Czynny.

Majątek ruchomy i nieruchomy . . .	Mk. 3573206.76
Materjały surowe i papier	„ 2085101.91
Inwentarz gospodarczy	„ 37539.—
Portfel wekslowy	„ 10800.—
Gotowizna w kasie	„ 3994.60
Sumy przechodnie na rachunek majątku ruchomego i nieruchomego	„ 310790.65
Dłużnicy	„ 2009749.48
	Mk. 8031182.40

Stan Bierny.

Kapitał zakładowy	Mk. 3240000.—
Kapitał zapasowy	„ 368736.41
Kapitał amortyzacyjny	„ 2628816.69
Specjalny fundusz rezerwowy	„ 34560.—
Rezerwa na pokrycie strat na dłużnikach .	„ 136590.80
Dywidenda	Mk. 486000.—
Do rozporządzenia akcjonarjuszów . .	„ 97200.—
Wynagrodzenie Komisji Rewizyjnej . .	„ 4500.—
Podatki	„ 336822.60
Wierzyciele	„ 693088.05
Pozostałość zysków przeniesiona na 1920 r.	„ 4867.85
	Mk. 8031182.40

Wydatki.

Materjały	Mk. 3462467.23
Utrzymanie inwentarza gospodarczego .	„ 46506.32
Pensje i robocizna	„ 1224090.51
Wsparcia robotnikom	„ 45768.84
Koszty Składów	„ 88424.95
Koszty Handlowe	„ 353917.27
Procenty, ubezpieczenie, podatki . . .	„ 163360.56
Amortyzacja	„ 105925.33
Straty u odbiorców	„ 34581.73
Zysk	„ 983880.75
	Mk. 6508923.49

Wpływy.

Wpływ ze sprzedaży papieru . . .	Mk. 6505568.04
Pozostałość z roku 1918	„ 3355.45
	Mk. 6508923.49

PODZIAŁ ZYSKÓW

na zasadzie postanowienia Ogólnego Zebrania z dnia 2 października 1920 r.

Na kapitał zapasowy	Mk. 54490.30
Komisja Rewizyjna	„ 4500.—
Podatki	„ 336822.60
Dywidenda	„ 486000.—
Do rozporządzenia akcjonarjuszów	„ 97200.—
Pozostałość na rok 1920	„ 4867.85
	Mk. 983880.75

BILANS POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ.

(TYMCZASOWY)

31 Stycznia 1921 r.

STAN CZYNNNY.

Zapas Kruszcu: Monety złote po kursie paryt. (według marki niemieckiej) i Złoto w sztabach i szt. à Mk. 2790 za Kg. czystego złota	Mk.	12.657.829,81	
„ Monety srebrne i bilon zagr. po kursie par.	„	38.270.007,36	
Bilon własny	„	933.964,24	Mk. 51.861.801,41
Banknoty zagraniczne po kursie parytetowym			„ 81.506.447,34
R-ki Zagraniczne „Nostro"	„	205.846.982,13	
Banki Niemieckie	„	373.122.531,56	„ 578.969.513,69
Zdyskontowane weksle			„ 1.040.218.074,76
4% Bilety Skarbowe			„ 280.133.759,75
Niemiecka Komisja Odszkodowań i inne r-ki w likwidacji			„ 25.232.271,71
POŻYCZKI: terminowe, towarowe i otwarty kredyt			„ 4.100.169.509,28
Pocztowa Kasa Oszczędności			„ 997.757.148,23
Dług Skarbu Państwa			„ 65.625.000.000,—
Papiery własne			„ 231.709.220,95
MINISTERSTWO SKARBU			
Za skupiony kruszec po paryt.	Mk.	15.182.929,36	
Różnicę kursową kruszcu	„	254.222.558,17	„ 269.405.487,53
Inne Aktywa			„ 6.027.270.717,43
Razem			Mk. 79.309.233.952,08

STAN BIERNY.

Fundusz Rezerwowy			Mk. 16.383.642,70
Obieg Banknotów			„ 55.079.451.609,—
RACHUNKI ŻYROWE			
a) Centralna Kasa Państwowa	Mk.	871.695.892,75	
b) Poczt. Kasa Oszczędn.	„	2.182.871.490,94	
c) Kasy Państw. i Wojsk.	„	4.930.642.464,04	
d) Inne	„	8.091.532.812,95	„ 16.076.742.660,68
R-ki Zagraniczne „Loro"			„ 481.061.504,90
MINISTERSTWO SKARBU			
Za depozyt kruszcu po kursie paryt.			„ 15.191.853,39
Skarb Narodowy			„ 2.069.441,48
Inne Pasywa			„ 7.638.333.239,93
Razem			Mk. 79.309.233.952,08

Ilość rachunków żyrowych 4548.

Obroty Izby Rozrachunkowej w Warszawie i Poznaniu od 1/I do d. 31/I 1921 r. włącznie Mk. 3.239.347.543,88.

Na poczet pożyczek przejętych 11 listopada 1918 r. do dn. 31 stycznia 1921 r. wpłynęło Mk. 109 143.188,64.

Naczelny Dyrektor p. o. (—) **Bigo.** Dyrektor Centralnej Księgowości p. o. (—) **Rybiński.**

Bilans Banku Zjednoczonych Ziem Polskich

na 31-go sierpnia 1920 r.

Stan czynny.	Marki i fen.	Stan bierny.	Marki i fen.
Kasa	51,904,090.42	Kapitał zakładowy	62,500,000.—
R-k bieżący w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczk.	1,236,402.95	„ zasobowy	5,000,000.—
„ „ „ Pocztowej Kasie Oszczędności	200,022.—	Wkłady:	87,895,122.83
Skup weksli	56,276,099.65	1) kapitały na lokacji	
„ kuponów i papierów wylosowanych		2) na rachunek przekazowy	
Papiery publiczne własne	15,648,150.50	Weksle redyskontowane	36,694,361.14
Inkaso		Korespondenci:	
Monety obce	12,466,596.13	1) pozostałości na ich rach. (loro)	29,725,985.05
Pożyczki terminowe na zastaw papier. publiczn.	556,991.52	2) „ na rach. Banku (nostro)	128,830,959.71
„ bezterminowe (on cal) zabezpieczone papierami publicznemi	21,865,449.64	Przekazy do zapłacenia	2,066,538.35
Korespondenci:		Należności skarbowe	28,756.54
1) pozostałości na ich rach. (loro)	76,323,327.17	Procenty i prowizje	5,145,167.21
2) „ na rach. Banku (nostro)	125,064,445.07	Dywidenda niepodniesiona	
Nieruchomości	9,269,605.31	Rachunki przechodnie	21,263,152.19
Urządzenia i ruchomości	1,488,333.25	„ Oddziałów z Zarządem	4,528,585.13
Rachunki przechodnie	6,169,881.06		
„ Zarządu z Oddziałami	1,336,733.42		
Koszty Handlowe	3,872,500.06		
	383,678,628.15		383,678,628.15

BILANS BANKU HANDLOWEGO w WARSZAWIE w dniu 31 grudnia 1919 roku.

STAN CZYNNY.

	TYTUŁ RACHUNKU	Ruble	kop.	Marki	fen.
1	Gotowizna:				
	a) w kasie	30.723.372	28	66.362.484	12
	b) w bankach	184.949.189	87	399.490.250	12
	c) wylosowane papiery publiczne i kupony	460.300	61	994.249	32
	d) dewizy i waluty zagraniczne	5.237.498	83	11.312.997	47
		221.370.361	59	478.159.981	03
2	Papiery publiczne własne:				
	a) obrotowe	29.110.452	34	62.878.577	06
	b) funduszu rezerwowego	9.152.053	50	19.768.435	56
		38.262.505	84	82.647.012	62
3	Pożyczki na zastaw papierów publicznych	19.972.770	33	43.141.183	91
4	Skup weksli	59.336.940	03	128.167.790	46
5	Dłużnicy w rachunkach bieżących	196.682.915	84	424.835.098	22
	Pozatem poręcz. R.11.565.565.05=M.34.981.620.31				
6	Nieruchomości	3.192.710	71	6.896.255	14
7	Weksle do inkasa	16.780.774	46	56.246.472	83
8	Inkaso u korespondentów	5.829.050	20	12.590.748	43
9	Rachunki przechodnie	3.859.229	61	8.335.935	96
		565.287.258	61	1.221.020.478	60

STAN BIERNY.

	TYTUŁ RACHUNKU	Ruble	kop.	Marki	fen.
1	Kapitał własny:				
	a) zakładowy	25.000.000	—	54.000.000	—
	b) fundusz rezerwowy	12.562.799	19	27.135.645	25
	c) rezerwa specjalna	283.418	91	612.184	85
		37.846.218	10	81.747.831	10
2	Wkłady:				
	a) rachunki przekazowe	116.149.141	69	250.882.146	05
	b) lokacje	21.060.814	24	45.491.358	76
	c) rachunki bieżące	336.409.918	61	726.645.424	20
		473.619.874	54	1.023.018.929	01
	Pozatem poręcz. R.11.565.565.05=M.34.981.620.51				
3	Rachunki w ros. Banku Państwa	15.553.578	81	33.595.730	23
4	Weksle redyskontowe	6.338.123	90	13.690.347	62
		21.891.702	71	47.286.077	85
5	R-k Kasy przezorn. i pom. urzęd. Banku R. 1.176.002.02 z tego nabyto papierów za „ 929.668.16	246.333	86	532.081	14
6	Rachunek z Oddziałami Banku	3.612.315	98	7.802.602	52
7	Różni za inkaso	23.563.441	59	50.897.033	83
8	Dywidendy niepodniesione	74.445	—	160.801	20
9	Procenty dotyczące 1920 roku	241.137	39	520.856	76
10	Rachunki przechodnie	1.758.589	66	3.798.553	67
11	Zysk wraz z pozostałością z lat 1916-1918	2.433.199	78	5.255.711	52
		565.287.258	61	1.221.020.478	60

RACHUNEK ZYSKÓW i STRAT za 1919 rok.

WINIEN.

	Ruble	kop.	Marki	fen.
Procenty na ciężar Banku:				
od rachunków przekazowych	992.254	64	2.143.270	02
od kapitałów na lokacji	572.614	65	1.236.847	65
od rachunków bieżących	1.365.787	46	2.950.100	91
	2.930.656	75	6.330.218	58
Koszty handlowe:				
pensje, wynagrodzenia, tantjemy	4.415.875	11	9.538.290	24
pomoc biurowa, gracje umundurowanie	549.796	46	1.187.560	35
lokal, opał, światło, stemple	955.385	72	2.063.633	15
porto, druki, książki, ogłoszenia	567.678	06	1.226.184	61
ofiary na cele dobroczynne	64.590	68	139.515	87
	6.553.326	03	14.155.184	22
Amortyzacja:				
odpisano z wartości nieruchomości	35.160	08	75.945	77
Odpisy:				
na straty	38.285	33	82.696	31
Podatki.				
zapłacono podatków	435.454	92	940.582	64
Zysk do podziału	2.433.199	78	5.255.711	52
	12.426.082	89	26.840.339	04

MA.

	Ruble	kop.	Marki	fen.
Procenty na rzecz Banku:				
od weksli zdyskontowanych	2.317.470	78	5.005.736	88
od pożyczek terminowych na zastaw papierów publicznych	15.301	48	33.051	20
od pożyczek bezterminowych na zastaw papierów publicznych	385.645	11	832.993	44
od rachunków bieżących	5.381.153	46	11.623.291	47
	8.099.570	83	17.495.072	99
Komisowe:				
z różnych operacji	2.965.173	26	6.404.774	25
Papiery publiczne własne:				
procent i różnica kursu	579.832	14	1.252.437	41
Wpływ należności:				
dawniej odpisanych na straty	205.825	61	444.583	33
Dochód z funduszu rezerwowego:				
za kupony od papierów publicznych	80.747	15	174.413	84
Pozostałość zysków z r. 1916-1918	494.933	90	1.069.057	22
	12.426.082	89	26.840.339	04

Bilans Banku Ziemiańskiego,

założonego przez Tow. Kredytowe Ziemskie w Królestwie Polskiem, na 1-go Lutego 1921 roku.

STAN CZYNNY		STAN BIERNY	
Kasa	Mk. 26,008,015.61	Kapitał zakładowy	Mk. 6,480,000.—
Sumy do dyspozycji Banku	„ 75,807,872.83	Kap. Rezerwowy	„ 378,617.04
Skup pap. wyl. i kuponów	„ 6,254.34	Obligacje Banku	„ 15,412,024.—
Papiery publiczne własne	„ 24,401,201.87	Lokaty	„ 26,216,529.53
Weksle inkasowe	„ 132,600.—	Rachunki bieżące	„ 137,620,361.64
Weksle zdyskontowane	„ 24,963,040.—	Kasa Przezorności	„ 321,062.52
Pożyczki specjalne	„ 51,889,662.—	Korespondenci loro	„ 81,111,493.95
„ na zabezp. hipot.	„ 27,837,256.—	„ nostro	„ 17,435,653.—
Otwarty kredyt	„ 54,528,875.48	Oddziały	„ 16,770,672.77
Zastawy	„ 569,616.22	Należności skarbowe	„ 76,275.08
Korespondenci loro	„ 15,843,948.14	Przechodnie	„ 18,627,644.74
„ nostro	„ 11,392,980.37	Redyskonto	„ 13,196,000.—
Przechodnie	„ 4,422.11	Procenty i prowizje	„ 7,864,736.19
Oddziały	„ 17,886,261.61		
Ruchomości	„ 286,257.96		
Wydatki bieżące	„ 9,952,805.92		
	Mk. 341,511,070.46		Mk. 341,511,070.46
Depozyty	Mk. 142,032,196.07	Różni za swoje depozyty	Mk. 128,847,072.25
Różni za nasze depozyty	„ 18,614,330.78	Depozyt własny	„ 31,799,454.60
	Mk. 160,646,526.85		Mk. 160,646,526.85

BANK KOMUNALNY.

Bilans na dzień 31-go grudnia 1920 roku.

STAN CZYNNY		Marki	fen.
Gotowizna w kasie		341301	48
Pozostałość w P. K. K. P.		15129112	38
Pozostałość w P. K. O.		173843	59
Papiery procentowe własne:			
a) Papiery Państwowe	600000.—		
b) Papiery hipot. i komunalne	410.—		
c) Akcje		600410	—
Pożyczki terminowe		78860000	—
Rachunki nasze u korespondentów (Nostro) w Bankach krajowych		1084910	96
Nieruchomości	5459820.20		
Wierzyciele hipoteczni	— 183600.—	5276220	20
Koszty handlowe		1320443	56
Różne rachunki		4313173	05
		107099415	22

STAN BIERNY		Marki	fen.
Kapitał zakładowy	5000000.—	3174000 rzecz. wpłac.	—
Wkłady:			
a) Terminowe	91000000.—		
b) Rachunki czekowe	8547772.15	99547772	15
Procenty i prowizje		1531929	93
Różne rachunki		2845713	14
		107099415	22

Towarzystwo Pożyczkowo - Oszczędnościowe w Klimontowie.

Wyciąg ze sprawozdania za r. 1920.

BILANS

na dz. 1 stycznia 1921 r.

Stan Czynny.	
Kasa	Mk. 162848.31
Papiery %-we i akcje	„ 403449.70
Pożyczki	„ 3433165.04
Lokaty w Bankach	„ 308.518.45
Nieruchomości	„ 148731.79
Wydatki zwrotne	„ 169.30
	Mk. 4456882.59

Stan Bierny.	
Udziały	Mk. 290001.72
Fundusze T-wa: zasobowy	„ 40483.83
„ „ specjalne	„ 10027.33
Wkłady	„ 3984198.76
Niepodjęte odsetki od wkładów	„ 120657.31
Zysk czysty	„ 11513.64
	Mk. 4456882.50

Bilans Miechowskiego Towarzystwa „ZGODA"

Za rok 1920.

AKTYWA.	
Gotowizna w Kasie	Mk. 15556.14
Ruchomości	„ 1045.99
Remanent tow. po Cen. Kup.	„ 342786.97
Dłużnicy	„ 11880.40
Na państwowej pożyczce	„ 8000.—
	Mk. 379269.50

PASYWA	
Udziały Członków	Mk. 33982.88
Kapitał zapasowy w obrocie	„ 6578.34
„ „ w obligacjach	„ 8000.—
Kapitał rezerwowy	„ 66053.93
Różnym	„ 117447.71
Czysty zysk	„ 147206.64
	Mk. 379269.50

Stan Rachunków Banku Handlowego w Warszawie z dniem 30 września 1920 r.

STAN CZYNNY.

			Marki	fen.
1	Gotowizna:			
	a) w kasie . . .	M. 189.195.293,67		
	b) w bankach . .	„ 679.942.599,81		
		M. 869.137.893,48		
	c) wylos. papiery publ. i kupony	„ 7.831.571,46		
	d) dewizy i kupony zagraniczne	„ 186.578.695,60	1.[illegible]3.548.160	54
2	Papiery publiczne własne:			
	a) papiery skarbowe polskie. . .	M. 42.114.243,81		
	b) inne papiery. .	„ 13.452.295,95		
	c) funduszu rezerwowego . . .	„ 19.758.589,46	75.325.129	22
3	Pożyczki na zastaw papierów publiczn.		95.877.520	96
4	Skup weksli		293.155.148	96
5	Dłużnicy w rachunkach bieżących . .		956.149.117	52
	(Pozatem poręczenia: M. 32.645.639,48)			
6	Rachunek z Oddziałami Banku . . .		511.589.119	34
7	Nieruchomości		11.416.718	64
8	Weksle protestowane i moratoryjne .		1.489.606	79
9	Weksle do inkasa		245.526.867	75
10	Inkaso u Korespondentów		43.250.181	63
11	Wydatki bieżące		42.765.065	33
12	Rachunki przechodnie.		43.851.168	99
			3.383.943.805	67

STAN BIERNY.

			Marki	fen.
1	Kapitał własny:			
	a) zakładowy . .	M. 54.000.000,—		
	b) fundusz rezerwowy. . . .	„ 27.135.646,26		
	c) rezerwa specjalna . . .	„ 612.184,84	81.747.831	10
2	Wkłady:			
	a) rachunki przekazowe . . .	M. 494.438.744,21		
	b) lokacje	„ 132.670.676,21		
	c) rachunki bieżące	„ 1.687.604.836,51	2.314.734.256	93
	(Pozatem poręczenia	M. 32 645.639,48		
3	Rachunki w Banku Państwa	M. 33.595.730,23		
4	Weksle redyskontowane	„ 80.213.517,62	113.809.247	85
5	R-k Kasy Przez. i Pom. Urzędn. Banku .	M. 3.770.327,23		
	z tego nabyto papierów za . .	„ 2.054.794,22	1.715.533	01
6	Rachunek z oddziałami Banku . . .		419.122.749	21
7	Różni za inkaso		283.520.746	85
8	Dywidendy niepodniesione		3.164.405	48
9	Procenty i prowizje		82.453.778	08
	Rachunki przechodnie		83.675.257	16
10				
			3.383.943.805	67

UWAGA: Do powyższego zestawienia wzięto dane z bilansu Oddziału w Piotrogrodzie z d. 31 grudnia 1916 r. oraz z bilansu Oddziału w Kijowie z d. 31 października 1919 r.

Bilans Spółki Akc. „Teatr Nowoczesny" w Warszawie

z d. 13 sierpnia 1920 r.

STAN CZYNNY			STAN BIERNY		
Kasa	Mk.	21,374.33	Kapitał akcyjny	Mk.	702,000.—
Nieruchomość	„	1,650,000.—	„ rezerwowy	„	117,086.89
Ruchomości	„	250,002.—	Wierzyciele	„	180,523.11
Udziałowcy i akcjonarjusze . . .	„	191,017.18	Akcepty	„	180,831.16
Różne	„	11,514.31	Zysk	„	943,466.66
	„	2.123,907.82		„	2,123,907.82

Rachunek Strat i Zysków

WYDATKI			DOCHODY		
Koszty handlowe	Mk.	50,326.46	Wpływ za dzierżawę teatru . .	Mk.	55,500.—
Amortyzacja	„	508,754.09	Różnica kursu	„	2,071 90
Procenty	„	16,954.22	Nadwyżka wartości majątku skutkiem przeszacowania	„	1,464,147.37
Rezerwy	„	2,217.84			
Zysk	„	943,466.66			
	„	1,521,719.27		„	1,521,719.27

Podział zysku

5% na fundusz rezerwowy Mk. 47,173.74, 5% na fundusz amortyzacyjny nieruchomości Mk. 82,500.— 10% na amortyzację ruchomości i urządzenia Mk. 25,000.—, na dywidendę w stosunku 20% Mk. 140,400.—, na plebiscyt górnośląski Mk. 100,000.—, dla Zarządu Mk. 150,000.—, dla Komisji Rewizyjnej Mk. 75,000.—, na podatki, względnie do przelania na rok następny Mk. 323,393.32.

Bilans na dzień 1 stycznia 1921 roku ze Sprawozdania STOWARZYSZENIA UDZIAŁOWEGO „NADZIEJA" w MIECHOWIE.

STAN CZYNNY:				STAN BIERNY:			
Gotowizna w kasie . . .	Mk.	15.111	f. 47	Udziały	Mk.	41.771	f. 19
Ruchomości	„	1.492	„ 85	Kapitał zapasowy	„	9.430	„ —
Remanent towarów . . .	„	268.036	„ 25	Kapitał rezerwowy	„	30.756	„ 03
Dłużnicy za towary . . .	„	—	„ —	Różni (długi T-wa) . . .	„	45.987	„ 36
Różni (należność T-wa) . . .	„	1.319	„ 19	Czysty zysk	„	158.015	f. 18
Razem .	Mk.	285.959	f. 76	Razem .	Mk.	285 959	f. 76

SPÓŁKA AKCYJNA PRZEMYSŁU GÓRNICZEGO „ŁAGISZA".

Bilans na 31 grudnia 1919 r.

Stan Czynny.	Po 216. Rb.	k.	Mk.	f.
1. Nadania górnicze	1672790	13	3613226	68
2. Projektowane nadania górn.:				
1) węglowe	295000	—	637200	—
2) rudziane	10000	—	21600	—
3. Grunta i budynki	144982	—	313162	21
4. Maszyny, utensylja i szyny	242778	60	524401	77
5. Bocznica kolejowa i kolejka	182213	40	393580	94
6. Kasa		—	8772	71
7. Dłużnicy	—	—	654576	66
8. Materjały	—	—	128612	18
	—	—	6295133	15

Stan bierny.	Po 216. Rb.	k	Mk.	f.
1. Kapitał Zakładowy	2250000	—	4860000	—
2. Wierzyciele	—	—	713200	27
3. Sumy przechodnie	—	—	381934	97
4. Depozyty	—	—	113718	04
5. Zyski za 1918 r.*)	194172	33	—	—
6. Zyski za 1919 r.	32107	54	226279	87
	--	—	6295133	15

Rachunek Strat i Zysków za 1919 r.

Winien.	Marki	f.	Marki	f.
1. Wydatki na pensje i robociznę	3059007	33		
2. Wydatki na koszta handlowe	155764	55		
3. Wydatki na przewozy	78194	75		
4. Wydatki na leczenie robotników i wypadki	94867	42		
5. Czynsze i podatki	672836	07		
6. Procenty	35251	24		
7. Materjały i siła elektryczna	1279962	46		
8. Różnica kursu	2671	92	5378555	74
9. Pozostałość zysków z 1918 r.	194172	33		
Zyski za 1919 r.	32107	54	226279	87
	—	—	5604835	61

Ma.	Marki	f.	Marki	f.
1. Z przeniesienia pozostało zysków z 1918 r.			194172	33
2. Dochód z eksploatacji kopalni	5405646	68		
3. Dochód z koncesji węglowej	5016	60	5410663	28
	—	—	—	—
	—	—	5604835	61

*) Zyski bez amortyzacji i procentów od kapitału.

Towarzystwo Spółdzielcze „KUTNOWIANKA"

Bilans Majątkowy w dniu 31 Grudnia 1919 r.

Aktywa.	Marki	f.	Marki	f.
Kasa				
Pozostałość w gotowiźnie			121741	47
Bank Handlowy w Warszawie Oddział w Kutnie.				
Rachunek bieżący			500	—
Papiery procentowe:				
2 akcje Warszaw. T-wa Akc. „Bławat"	432	—		
5% Pożyczka Państwowa	11000	—	11432	—
Pocztowa Kasa Oszczędności w W-wie			100	50
Pocztowe Konto Czekowe				
Ruchomości:				
Inwentarz żywy			366	22
„ martwy			2022	73
Nieruchomości:				
Wartość Nieruchomości Nr. 37.	67984	86		
„ Nr. 286.	42011	89	109996	75
Towary:				
Towary Bławatne	154618	27		
„ Galanteryjne	55999	55		
„ Składu Opałowego	30740	—	241357	82
Dłużnicy:				
Dłużnicy T-wa			54930	78
Weksle				
3 sztuki na sumę			864	—
Sumy przechodnie:				
Dług należny Tow.			5877	05
	—	—	549189	32

Pasywa.	Marki	f.	Marki	f.
Kapitał Udziałowy:				
Członków T-wa			212025	83
Kapitał Zapasowy			15529	45
„ Rezerwowy			17519	32
„ Amortyzac. Nieruchom.			19867	53
Wierzyciele:				
Pożyczki hipoteczne z nieodebranymi procentami	32148	36		
Dostawcy na r-ku otwartym	84646	45		
Pożyczki bez zabezpieczenia i kaucje	30421	42	147216	23
Akcepty:				
Dostawcy na r-ku akceptów	1075	29		
Pożyczki na zabezpieczenia wekslowe	20952	—	22027	29
Podatki Skarbowe:				
Dochodowy skarbowy	460	82		
Osobisty od pracowników	1890	50		
Od czystych zysków	7827	70	10179	02
Sumy Przechodnie:				
Dług należny od T-wa			7660	86
Czysty zysk			97163	79
	—	—	549189	32

Towarzystwo Akcyjne Fabryki Cukru „CZĘSTOCICE“ w Warszawie.

B I L A N S na dzień 30 czerwca 1920 r.

STAN CZYNNY:		STAN BIERNY:	
Nieruchomości	Mk. 25,622,386.53	Kapitał akcyjny	Mk. 24,000,000.
Ruchomości	„ 1,260,762.86	„ zapasowy	„ 609,826.47
Materjały i zapasy cukru	„ 7,032,183.42	„ amortyzacyjny	„ 4,886,062.49
Gotowizna i kupony	„ 350,858.57	Depozyty	„ 183,438.—
Papiery wartościowe	„ 1,025,001.91	Wierzyciele	„ 11,725,537.90
Depozyty	„ 183,438.—	Tantjemy	„ 203,801.45
Dłużnicy	„ 7,735,895.18	Gratyfikacje	„ 160,210.33
Należności za poczynione szkody wskutek działań wojennych	„ 50,000.—	Zysk za 1919/20 r.	„ 1,600,000.—
Rekwizycje	„ 108,319.87		
	„ 43,368,876.34		„ 43,368,876.34

Rachunek Zysków i Strat 1919/20 r.

WINIEN		MA	
Wypłacone procenty	Mk. 120,688.86	Zysk z kampanji 1919/20 r.	Mk. 2,313,324.32
Należności wątpliwe za poczynione straty, wskutek działań wojennych	„ 277,810.03	Zysk za dywid. od akcji T-wa Orthwein, Karasiński i S-ka	„ 600,—
Amortyzacje	„ 1,769,039.12	Dochód z folwarku fabrycznego	„ 614,785.37
Podatki skarbowe	„ 450,000.—	Różnica za przeszacowanie materjałów	„ 1,050,000.—
Tantjemy i gratyfikacje	„ 364,011.48	Rezerwa za straty wyrządzone przez armje wojujące	„ 676,839.80
Na cele społeczne	„ 50,000.—		
Przeniesiono na 1920/21	„ 24,000.—		
Saldo	„ 1,600,000.—		
	„ 4,655,549.49		„ 4,655,549.49

Ogólne Zgromadzenie Akcjonarjuszów postanowiło wypłacić tytułem dywidendy za 1919/20 rok po mk. 200.— (dwieście) na każdą z 8000 sztuk akcji z potrąceniem wypłaconej już zaliczki na tę dywidendę po mk. 50.— na jedną akcję. Wypłatę dywidendy uskutecznia Zarząd Towarzystwa w Warszawie, Królewska 35, w godzinach od 12 do 2 ej.

Spółka Akcyjna Drzewnego Przemysłu i Handlu.

BILANS na dzień 30 czerwca 1920 r.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Gotowizna	Mk. 5,464,535.64	Kapitał zakładowy	Mk. 44,439,710.—
Papiery wartościowe	„ 1,056,339.—	Kapitał zapasowy	„ 1,929,075.—
Nieruchomości i lasy	„ 29,714,227.17	Wierzyciele	„ 29,241,187.26
Ruchomości	„ 13,826,544.50	Zysk	„ 7,808,318.88
Inwentarz żywy	„ 5,262,149.—		
Dłużnicy	„ 6,182,802.18		
Materjały drzewne	„ 18,386,613.25		
Materjały techniczne i aprowizacja	„ 3,211,095.40		
Koszty organizacyjne	„ 313,985.—		
	„ 83,418,291.14		„ 83,418,291.14

Rachunek Strat i Zysków.

WINIEN.		MA.	
Koszty organiz.	Mk. 731,762.65	Zysk brutto za 1919/1920 r.	Mk. 12,397,034.72
Koszty handlowe	„ 2,899,626.59		
Procenty	„ 1,047,326.60		
Zysk do podziału	„ 7,806,318.88		
	„ 12,397,034.72		„ 12,397,034.72

Podział Zysków.

Kapitał amortyzacyjny	Mk. 2,144,029.49	Zysk do podziału	Mk. 7,808,318.88
Kapitał zapasowy	„ 390,415.94		
Podatki	„ 704,615.27		
Wynagrodzenie Komisji Rewizyjnej	„ 25,000.		
Wynagrodzenie Członków Zarządu, tantjema Dyrekcji, Kierowników eksploatacji i gratyfikacja urzędn.	„ 1,725,512.04		
Dywidenda dla Akcjonarjuszów	„ 2,250,000.—		
Na plebiscyt Górnego Śląska	„ 200,000.—		
Na cele społeczne według uznania Zarządu i na kooperatyw. dla urzędn.	„ 300,000.—		
Zrzeszenie Właścicieli Lasów	„ 45,000.—		
Centralnemu Tow. Roln.	„ 23,746.14		
	„ 7,808,318.88		Mk. 8 [illegible] 8.88

STOWARZYSZENIE ROLNICZE RYPIŃSKIE.

Rachunek Strat i Zysków.

Rachunek ruchomości odpisano 10% na amortyzację	Mk. 8010.93	U r-ku towarów zysk brutto	Mk. 289859.44
Rachunek kosztów handlowych wydatkowano	„ 65227.25	U r-ku Cuscuty za czyszczenie nasion.	„ 178.—
Zysk	„ 235153.04	U r-ku procentów różnica	„ 18353.78
	Mk. 308391.22		Mk. 308391.22

Bilans za rok 1919.

Aktywa		Pasywa	
Kasa	Mk. 220172.51	Kapitał udziałowy	Mk. 149000.—
R-k przekazowy w kasie pow.	„ 216.11	„ zapasowy	„ 60499.86
Udział w Płockim Wz. Kredycie	„ 1080.—	Wierzyciele	„ 133770.55
4 akcje Banku Tow. Spółdz.	„ 2160.—	Akcepty	„ 2160.—
Dłużnicy	„ 132418.29	Należne procenty od akceptów	„ 970.38
Ruchomości	„ 72098.42	Nieodebrane zyski	„ 14000.—
Remanent towarów	„ 156308.50	Zysk	„ 235153.04
Pożyczka m. Rypina	„ 1000.—		
Udziały Kooperacji Rolnej	„ 10000.—		
R-k P. K. O.	„ 100.—		
	Mk. 595553.83		Mk. 595553.83

Wyciąg ze sprawozdania Tow. Akc. fabryki cukru i rafinerji „Łyszkowice".

Za rok operacyjny 1919–1920 r. zatwierdzonego przez Ogólne Zebranie Akcjonarjuszów w dniu 30 października 1920 r

Kapitał akcyjny zakładowy	R. 800,000.-	Mk. 1728000.—
„ amortyzacyjny	„ 609,548.54	„ 1316611.11
„ zapasowy		„ 239172 09

Czysty zysk za 1919–1920 wyniósł . . . Mk. 290961.84
Dywidendę wyznaczono po Mk. 43 na akcyę
na rok następny przeniesiono Mk. 44158.:4.

B I L A N S

STAN CZYNNY		STAN BIERNY	
R-k Kapitału Zakładowego	Mk. 1,355,474.61	R-k Kapitału Akcyjnego	Mk. 1,728,000.—
„ Kapitału B.	„ 409,662.43	„ „ Amortyzacyjnego	„ 1,316,611.11
„ Depozytów	„ 232,864.80	„ „ Zapasowego	„ 239,172.09
„ Papierów publicznych	„ 738,586.96	„ „ Depozytów	„ 232,864.80
„ Kasy	„ 39,188.23	„ „ Różnych	„ 3,225,107.32
„ Magazynu	„ 478,943.62	„ „ Dywidendy	„ 176,735.20
„ Cukru i melasy	„ 1,138,159.66	„ „ Zysków i Strat	„ 44,138 94
„ Różnych	„ 1,594,779.95		
„ Inwentarza i sprzężaju	„ 477,236.49		
„ Odszkodowań wojennych	„ 497,752.71		
	„ 6,962,649.46		„ 6,962,649.46

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa 20. № 13234, 15. III.. 5000